

บ้านราชฯ ผลิตน้ำมันใช้เอง

ม.อุบลราชธานี สนับสนุนเครื่องทำไบโอดีเซล

คณาจารย์และนักศึกษา มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ในโครงการบริหารจัดการพลังงานทดแทนเพื่อชุมชน ทำพิธีส่งมอบเครื่องผลิตพลังงานทดแทนไบโอดีเซล จากน้ำมันพืชประกอบอาหารที่ใช้แล้ว “UBU GOLD 2” ให้แก่หมู่บ้านราชธานีฯ เมื่อวันที่ ๒๑ เม.ย. ๔๙ ณ ศาลาเอือนเพิงกัน ณ ชุมชนราชธานีโสภโศก จ.อุบลราชธานี พ่อท่านร่วมเป็นประธาน โดยมีคณะอาจารย์จากมหา

วิทยาลัยอุบลฯ, นักศึกษา, เจ้าหน้าที่จากสำนักงานพลังงานจังหวัดอุบลราชธานี, ชาวบ้านราชฯ, สื่อมวลชนหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น, โทรทัศน์ช่อง ๑๑ และช่อง ๓ ร่วมกิจกรรมนี้ ต่อมาในวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๔๙ ตั้งแต่เวลา ๐๘.๐๐ - ๑๕.๐๐ น. ได้มีการจัดการอบรมและสาธิตการใช้เครื่อง UBU GOLD 2 ณ เอือนโสเหล่ หมู่บ้านชุมชนราชธานีโสภโศก มีผู้เข้าร่วมประมาณ ๒๐ คน จากเทศบาลวารินฯ ม.อุบลฯ

สำนักงานพลังงาน และตัวแทนหมู่บ้านต่างๆ โดยกิจกรรมในช่วงเช้าเป็นการอบรมภาคทฤษฎี ช่วงบ่ายศึกษาวิธีการทำน้ำมันไบโอดีเซลจากเครื่อง UBU GOLD 2 ที่โรงช่างของหมู่บ้าน
คุณอุปกุเมน วิริยาภิรมย์ นส.คณะบริหารศาสตร์ ปี ๔ ผู้รับผิดชอบโครงการ
ผมคิดว่าประเด็นด้านน้ำมัน ก่อนข้าง (อ่านต่อหน้า ๑๐)

หนึ่งน้อย ทายอดเต็ม ◉ เต็มด้วยแก่น แน่นเป็นหนึ่งใน

ข่าวอโศก

ฉบับที่ ๒๗๕(๓๐๑) ปักข์หลัง พฤษภาคม ๒๕๔๙

เนื่องจาก เมื่อวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๔๙ นายเสถียร วิพรหมหา อายุ ๔๘ ปี กับพวก ๔ คน พ.ต.ท. นัศรา พาสวรรณ รองผกก.(สส) สน.ชนะสงคราม แจ้งความร้องทุกข์ให้ดำเนินคดีกับสมณะโพธิรักษ์และกลุ่มบุคคลแห่งสำนักสันติอโศก ฐานแต่งกายหรือใช้เครื่องหมายที่แสดงว่าเป็นภิกษุสามเณร นักพรต หรือนักบวชในศาสนาใดโดยมิชอบ เพื่อให้บุคคลอื่นเชื่อว่า ตนเป็นบุคคลเช่นว่านั้น ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๒๐๘ ซึ่งต้องวางโทษจำคุกไม่เกิน ๑ ปี ปรับไม่เกิน ๒,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ โดยมีหลักฐานคือ รูปถ่าย

ในภาพถ่ายเป็นเหตุการณ์ช่วงวันที่ ๒๖-๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ เป็นช่วงที่มีการชุมนุมกันที่ท้องสนามหลวง ตอนเช้ามีพ่อท่านและสมณะออกบิณฑบาตที่ตลาดเทเวศน์

ตำรวจมีหมายเรียกพ่อท่านให้ไปพบพนักงานสอบสวนชื่อ พ.ต.ต. อุดยศศักดิ์ พูลเขียว หมายเรียกให้ไปพบเมื่อ ๒๐ เมษายน ๒๕๔๘ เวลา ๑๕.๐๐ น.

ในช่วงวันที่ ๒๐ เม.ย. นั้น เป็นช่วงงานศิษย์เก่า“คืนสู่เหย้าเข้าคืนถ้ำ” พ่อท่านเป็นประธานในงาน ที่พุทธสถานสิริระอโศก จ.ศรีสะเกษ และยังคงร่วมงานปลูกเสภาอีกด้วย จึงไปขอเลื่อนเข้าพบพนักงานสอบสวนไปในวันที่ ๘ พ.ค. ๒๕๔๘ เวลา ๑๔.๐๐ น.

วันที่ ๘ พ.ค. ๒๕๔๘ เวลา ๑๔.๐๐ น. พ่อท่านเดินทางพร้อมด้วยทนายความ ๔ ท่าน คือ คุณชำนาญ พิเชษฐ์พันธ์ุ, คุณสว่าง คุณานุรักษ์พงศ์, คุณข้าพุทธ ขาวดารา, พ.ต.อ. (ผู้กำกับ)วิรัตน์ จินะวิจารณ์ เข้าพบ (อ่านต่อหน้า ๕)

พ่อท่านพร้อมคณะผู้สน.ชนะสงคราม

ตำรวจแจ้งว่ามีผู้กล่าวหา ม.๒๐๘

ทนายยื่นหลักฐานปฏิเสธข้อกล่าวหา

๒ ศาลยืนยันพ่อท่านยังไม่ผิด

ข่าวโศก

รายปักษ์

โง่จริงหรือรู้จริง

ชีวิตคนเราที่เกิดมา จะได้เผชิญกับความคิดเห็นที่แตกต่างกันมาตั้งแต่เด็ก

ใครที่สามารถฝึกรับฟังความคิดเห็นที่แตกต่างได้โดยไม่เกิดอารมณ์ชอบและชัง แสดงว่าเป็นผู้โง่จริงและเป็นผู้รู้จริง

ส่วนพวกโง่ปลอมและผู้รู้ปลอมจะเกิดอารมณ์ชอบ-ชังเมื่อได้ฟังความเห็นที่แตกต่าง

ท่ามกลางความขัดแย้งในทางบ้านและทางการเมืองในขณะนี้ จะเป็นเครื่องบ่งชี้ชัดว่าเราเป็นคนโง่จริงๆ หรือ เป็นผู้รู้ปลอมๆ.

ขอเชิญร่วมเปิด
โรงบุญฯ ปีตุบูชา ๗๒ ปี
พ่อท่านสมณะโพธิรักษ์
ในงานอโศกรำลึก
๙-๑๓ มิ.ย. ๒๕๔๙
ที่สันตือโศก
แจ้งความประสงค์ที่
คุณปะพัดชา, คุณปึกฟ้า
โทร. ๐-๒๓๗๔-๕๒๓๐

ปฏิทินงานอโศก

- เปิดโรงปลาภิบาล ณ พุทธสถานปฐมอโศก พุทธที่ ๗ มิ.ย. ๔๙
- ทำบุญเปิดสถาบันบุญนิยม ณ พุทธสถานสันตือโศก ศุกร์ที่ ๕ มิ.ย. ๔๙
- งานอโศกรำลึก ปีตุบูชา ปัญญาสมโภช ณ พุทธสถานสันตือโศก ศุกร์ที่ ๕ - อังคารที่ ๑๓ มิ.ย. ๔๙

ตามรอยพ่อหลวง

เศรษฐกิจพอเพียง

“เศรษฐกิจพอเพียง แปลว่า Sufficiency Economy คำนี้ไม่มีในตำราเศรษฐกิจ จะมีได้อย่างไร เพราะเป็นทฤษฎีใหม่ ไม่มีในตำรา เพราะหมายความว่า เรามีความคิดใหม่ และโดยท่านผู้เชี่ยวชาญสนใจ ก็หมายความว่า เราสามารถที่จะไปปรับปรุงหรือไปใช้หลักการ เพื่อให้เศรษฐกิจของประเทศและของโลกพัฒนาดีขึ้น”
พระราชดำรัสเนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา ๒๓ ธันวาคม ๒๕๔๒

ลุงวิบูลย์ เข็มเฉลิม

บ้านเล็กในป่าปลูก

ริมถนนลาดยางเข้าสู่ ด.ลาดกระทิง อ.สนามชัยเขต จ.ฉะเชิงเทรา จะพบผืนป่าขนาด ๑๐ ไร่ ซ่อนตัวอยู่ในหมู่ถ้ำห้วยหิน มีพรรณไม้ยืนต้นและไม้เลื้อย มีชื่อติดอยู่โคนต้นบ่งบอกชนิดพันธุ์ ไม่ต่างจากแหล่งศึกษาธรรมชาติ อุคมไปด้วยสัตว์เล็กๆ เช่น นก กระรอก กระแต ฯลฯ ช่วยสร้างสมดุลแก่ “วนเกษตร” ผืนป่าที่สร้างด้วยสมองและสองมือของชายสูงวัยที่ผิดหวังจากระบบทุน !!!

“วิบูลย์ เข็มเฉลิม” อายุ ๗๐ ปี ผู้นำชุมชนแห่งบ้านห้วยหิน เคยใช้ชีวิตตามกระแสบริโภคนิยม มุ่งแสวงหาความร่ำรวยด้วยการเป็นนายทุนชักชวนให้เพื่อนบ้านปลูกมันสำปะหลังควบคู่กับการเป็นพ่อค้าคนกลาง สุดท้ายกลับพบว่าหนทางสู่ความร่ำรวยติดตัน เต็มไปด้วยการสะสมหนี้สินมหาศาล ในที่สุดต้องขายไร่มันสำปะหลังกว่า ๓๐๐ ไร่ ปลูกหน่อแล้วเริ่มต้นชีวิตใหม่บนผืนดินที่เหลืออยู่เพียง ๑๐ ไร่

“วิบูลย์” เริ่มปลูกต้นไม้ไร่ละ ๑๐ ต้น แล้วขยายเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ทุกวันนี้มีต้นไม้ ๓๐๐ ต้น เขาบอกว่าเราต้องหันกลับมาพึ่งตนเอง ใช้ชีวิตอย่างพอเพียง คิดไตร่ตรองหาเหตุ

ผลจนเกิดกระบวนการเรียนรู้ เมื่อเราเริ่มทำอะไรเอง ก็จะเกิดการเรียนรู้ ทุกวันนี้เราหลุดแนวทางตามพระราชดำริมาหลายสิบปี พระองค์ท่านไม่ได้สอนวิธีคิดแบบพอเพียงแก่คนยากจนเท่านั้น คนรวยก็ต้องรู้จักพอด้วย

ด้วยวัยที่ผ่านร้อนผ่านหนาวมาอย่างโชกโชน ชายผู้นี้ฝากบทเรียนชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง ๕ เรื่อง คือ ไม่ควรรอขายข้าวเปลือกนำเงินมาซื้อข้าวสารผลิตข้าวเพื่อกิน เหลือกินแล้วค่อยขายอย่ายึดติดที่รูปลักษณ์ภายนอกจนลืมคุณค่าของอาหาร ขณะเดียวกันในแต่ละปีเราเสียเงินซื้อยาจำนวนมาก ทั้งที่มีสมุนไพรเหลือเฟือ หรือแม้แต่ของใช้ที่ทำเองได้อย่าง สบู่ ที่องตาดขายก่อนละลายสิบบาท เราทำเองก่อนละ ๕-๖ บาท เมื่อทำเองต้นทุนการใช้ชีวิตก็ต่ำลงด้วย

“คิดแล้วทำ นำไปสู่เศรษฐกิจพอเพียง ไม่ใช่คิดถึงเงินมาทำเศรษฐกิจพอเพียง ทุนไม่เคยทำให้เราเติบโตและยังทำให้คนไม่มีประสิทธิภาพในการพึ่งตนเอง” ชายวัย ๗๐ กล่าวส่งท้าย.

(นสพ. คม ชัด ลึก ฉบับวันที่ ๒๕ มี.ค.๔๙)

อาหารต้านโรค (๑)

พวกเราคงรู้กันดีอยู่แล้วว่า อาหารการกินนั้นเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อสุขภาพ เราสามารถใช้อาหารในการบำบัดรักษา หรือป้องกันโรคต่างๆได้ หากแต่ว่าในทางปฏิบัติพวกเราก็มักไม่ค่อยใส่ใจไม่เคยใช้ความรู้เรื่องนี้ เพราะคุ้นเคยกับการใช้ยาปฏิชีวนะในการรักษาโรคต่างๆที่เป็นอยู่เพียงอย่างเดียว อาจเป็นเพราะรู้สึกว่าการใช้อาหารในการบำบัดนั้นเป็นเรื่องยากและรู้สึกว่าได้ผลไม่ทันใจเหมือนการให้ยา ศูนย์สุขภาพฉบับนี้เลยนำรายการอาหารต้านโรคแบบง่ายๆสำหรับโรคฮิตที่เป็นกันมากมาฝาก ให้เป็นอีกทางเลือกที่จะสามารถนำไปใช้ร่วมกับการรักษาโรคด้วยวิธีอื่นๆ ดังนี้

ปวดเข่า (ไม่ใช่โรคเกาต์)... ให้กินอาหารที่ทำด้วยขิงจะช่วยลดอาการอักเสบได้ เช่น น้ำพริกขิง เมี่ยงคำ เห็ดคุดขิง

โคเลสเตอรอลสูง...ต้องกินอาหารที่มีเส้นใยอาหารสูง งดอาหารมันจัดอาหารที่มีไขมันสูง

เบาหวาน อ้วน... ลดอาหารหวานมัน เค็มจัด กินข้าวกล้อง กินผัก เช่น น้ำพริกขี้หนุ้ดุ้งต้ม หัวปลีต้ม ดอกแคต้ม มะระจืดต้ม กินอาหารประเภทยา เช่น ยำใบบัวบก ยำผักกูด ยำยอดกระถิน แกงส้ม ผักบุ้ง แกงส้มผักกระเฉด ต้มย่ำหัวปลี เป็นต้น (กินอาหารที่มีเส้นใยอาหารสูง ไขมันต่ำ รสไม่หวาน)

ความดันโลหิตสูง... จำกัดอาหารไขมัน อาหารหวาน และอาหารเค็ม กินข้าวกล้อง ลดอาหารที่ใส่กะทิ ใช้ผักที่มีเส้นใยอาหารสูงทำอาหาร เช่น มะเขือพวง มะระ ขึ้นฉะ สะเดา กระเจ็ด ชะอม หัวปลี ใบบัวบก กระถิน โดยกินวันละประมาณ ๒๐๐ กรัม ทำอาหารใส่กะเทียมให้มากกว่าปกติ เพราะกะเทียมช่วยลดความดันได้.

(อ่านต่อฉบับหน้า) □ บุณรักษา ราชทาน

ป่าปลูกของลุงวิบูลย์

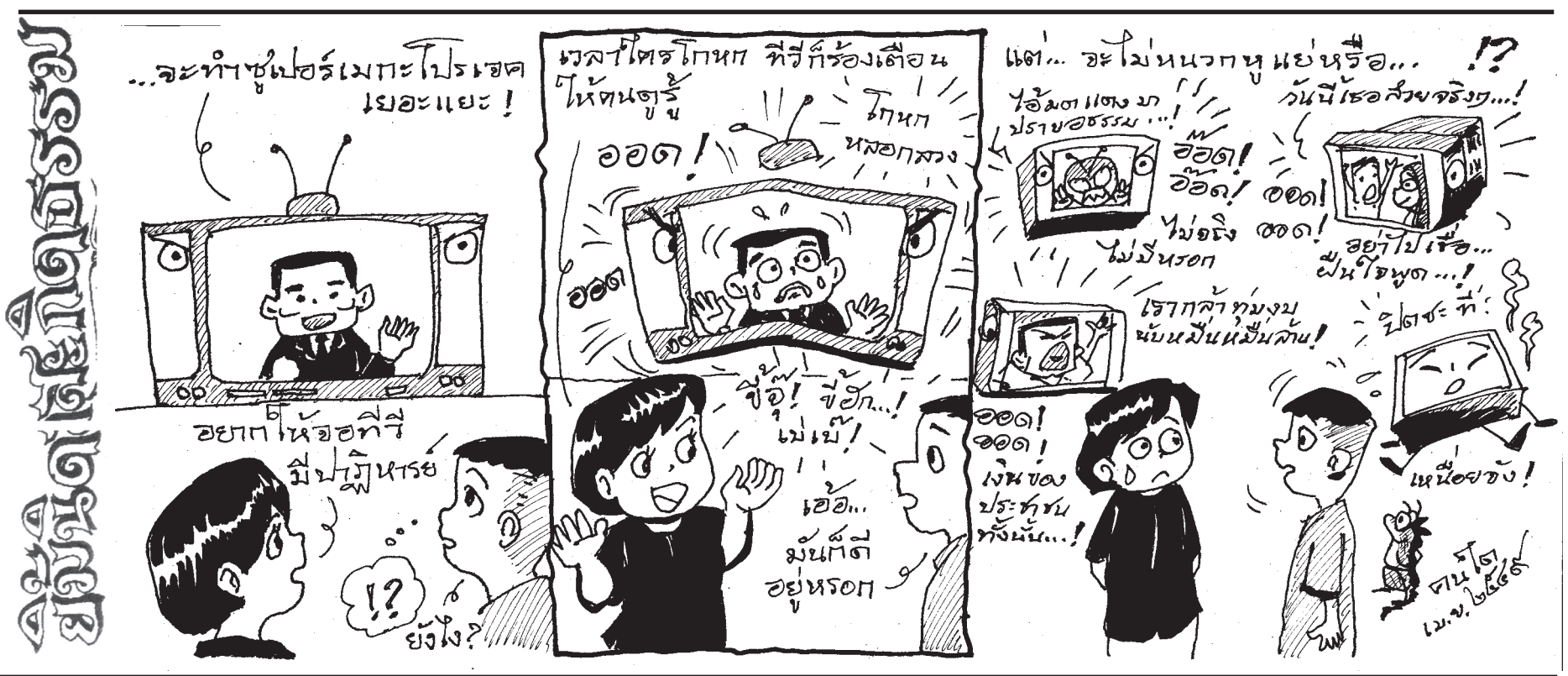
หลังจากที่มีการประชุมจัดตั้งสภาการเกษตรแห่งชาติและแต่งตั้งคณะกรรมการรวมทั้งปรึกษาหารือเรื่องมัจฉาจนสำเร็จ

เรื่อง "จะผ่าทางตันวาระแห่งชาติเกษตรอินทรีย์อย่างไร?" ที่รัฐสภา เรียงปรี๊ดแล้ว ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๗ มี.ค. ๕๙ ก็ได้จัดงานสัมมนาขึ้นที่อาคารรัฐสภา ๒ โดยมีแกนนำเกษตรกรและองค์กรต่างๆมาร่วมงานสัมมนาด้วยประมาณ ๓๐๐ กว่าคน สมณะเส็งงดีลชาตวโร ก็ได้รับนิมนต์ให้ขึ้นร่วมอภิปราย "เรื่องจะผ่าทางตันวาระแห่งชาติเกษตรอินทรีย์อย่างไร" ในการอภิปรายเรื่องนี้ นักวิชาการหลายท่านก็พวงจามพูดแนะนำวิธีการผ่าทางตันในหลายๆแนวทาง แต่สมณะเส็งงดีลได้พูดว่า ทุกวันนี้มันไม่ใช่ทางตันของเกษตรกร แต่มันถึงทางตายของเกษตรกรแล้ว คุณภาพความเป็นจริง เกษตรกรเกือบทั้งประเทศกำลังอยู่ในภาวะล่มสลาย มีหนี้สินที่ไม่สามารถหาเงินมาใช้คืนได้เกือบทุกครอบครัวจนต้องเดินขบวนขอผ่อนผันการชำระหนี้, พักชำระหนี้, และยกเลิกหนี้สินของเกษตรกรก็มีปอ่งขึ้น วิธีแก้ก็คือ ทุกๆอย่างต้องร่วมมือกันนำเอาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียงของในหลวงมาใช้ และผู้ใหญ่ผู้นำจะต้องเป็นตัวอย่างด้วย ในงานสัมมนาคราวนี้สมณะเส็งงดีลก็ได้รับโล่ประกาศเกียรติคุณจากวุฒิสภาด้วย งานนี้ก็มีญาติธรรมไปร่วมฟังในรัฐสภา เพราะอยู่ในช่วงที่พันธุมมิตรเพื่อประชาธิปไตย และญาติธรรมของกองทัพธรรมก็กำลังชุมนุมอยู่ที่หน้าทำเนียบหรือที่รัฐสภาพอดี ตอนที่

สมณะเส็งงดีลเข้าไปที่รัฐสภา ก็มีตำรวจมาขอตรวจจดบันทึกที่แต่พอมีหนังสือราชการที่เชิญเข้าร่วมสัมมนามีตราครุฑเรียงปรี๊ด ตำรวจจึงเชิญเข้าไปในห้องรับรองและต้อนรับอย่างดี.

“ปีปัญญาสมโภช”
มุมมอง เห็นอย่างนี้แล้วลูกๆเร่งเครื่องได้หรือยัง?!

ระบบบุญนิยม มีศีลเป็นสำคัญ

(ตอน ๑)

ธรรมะพ่อท่านฉบับนี้ ขอนำธรรมบรรยายของพ่อท่านสมณะโพธิรักษ์ ซึ่งได้แสดงไว้ที่พุทธสถานสันตติอโศก เมื่อวันพุธที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๔๙ ซึ่งมีรายละเอียดแบ่งเป็นตอนๆ ดังนี้

ทุกคนในหมู่บ้านสังวรศีลกัน แม้แต่เด็กเล็กตัวน้อย เด็กเกิดใหม่ก็ได้รับคำสอนไม่ให้ฆ่าสัตว์ ไม่ให้ลักทรัพย์ ไม่ให้ผิดลูกเขาเมียใคร ถ้าเป็นโศกได้เป็นดีที่สุด ถ้าเพื่อมีกามก็ต้องปกปิด เป็นสิ่งน่าอาย เด็กสมัยนี้หน้าด้าน อยากเปิดอย่างอเมริกัน ถือว่าหนุ่มสาวมีเซ็กซ์เป็นธรรมชาติ แต่เอเชียเราไม่เหมือนตะวันตก ต้องระมัดระวังของมีนเมาหายๆ เราก็ต้องบริสุทธิ์ ศีล ๕ ศีล ๘ ก็ต้องสังวรจริงๆ มีการตรวจสอบปรามกัน แนะนำกัน ทำทางรู้จักเก็บไม้เก็บมือ เราเรียนรู้กันในสังคมชาวอโศก แม้

แต่เพลงกานท์ มาลาคันธวิเลปนะ ไม่มกใหญ่มกมาก ศีล ๘ เราก็ดังวรกัน แม้ศีล ๑๐ พวกเราฆราวาสทุกๆ ไม่ใช่เงินใช้ทอง ทำงานไม่รับรายได้ ทำงานฟรี รายได้เอาเข้ากองกลางหมด มีศีล ๑๐ ได้ เป็นเรื่องพิสูจน์กัน สันติภูมิโศก หมายความว่าเอาตัวเราเองประพฤติกิจพิสูจน์ จนกระทั่งสุดท้าย ทิ้งสังคมครอบครัว เลิกออกมา จะหวังพึ่งให้เลี้ยงดูหาเงินหาทองไม่แล้ว เงินทองข้าวจองให้ไปเลย บริจาคไปเอาเข้าวัด บางคนไม่เอามา ยกให้ญาติไป มาแต่ตัวกับหัวใจ เป็นการพิสูจน์ธรรมะของพระพุทธเจ้า

เอหิแปติโก อย่างน้อยที่สุดมีสัมมาทิฐิ พันมิจฉาทิฐิ ตามมิจฉาทิฐิสูต (พตป. ๑๘/๒๕๔)

มิจฉาทิฐิสูตนั้นเข้าไปเห็นรูปโดยความเป็นอนิจจัง เสื่อมโทรมได้ เจริญได้ ไม่เหมือนเก่า ไม่คงเดิม ผู้เข้าใจอริยสัจ จะทำกิเลสให้เสื่อม ลดไป เปลี่ยนไปในทางวิระกัจจนดับสนิทได้ นั่นคืออริยทรัพย์ ผู้รู้จักที่อยู่ สัมภาวะ ที่เกิดหรือที่อยู่ของมัน กิเลสเกิดในจิต คือสัมภาวะ เป็นภพเป็นชาติ แล้วเราก็มี ตีรณปริญา ญาตปริญา หรือธัมมวิชัย สัมโพชฌงค์ อารมณ์หรือจิต เจตสิกต่างๆ เรา

จะไม่ลับสน อาการของจิตเราเรียกว่า เจตสิก เป็นอาการเป็นครั้งคราว เกิดอารมณ์อาการเป็นเวทนา อาการตอนนี้เป็นสุข เป็นทุกข์ เราก็จะเข้าใจ ปฏิบัติแล้ว เราก็จะเข้าไปอ่าน ได้รู้เห็นความจริง อ่านออกว่าอาการกิเลสโลกอยาก มันแรงขึ้น โด่งขึ้น มากขึ้น หรือได้เสพสมสุขสม มันก็ชื่นใจ สุขใจ สบายใจ ไม่เห็นเป็นตัวเป็นตนหรอก แต่ก็เห็นว่ากิเลสที่ ได้รับเชื่อ ได้รับอาหาร มันก็อ้วนขึ้น คนในโลกไม่เข้าใจความต่างระหว่างความสุขที่เกิดจากการสนองกิเลส กับความสุขจากการดับกิเลส การพิสูจน์ความจริงเหล่านี้ เราได้พยายามปฏิบัติกันมา ๒๐-๓๐ ปี อโศกเราเป็นเนื้อเป็นตัวแล้ว เป็นสังคม หมู่มุขมนบุคคล มีวิธีการดำเนินชีวิต มีทิศทางที่ชัดเจน แม้ยังไม่ใหญ่ ก็ไม่ต้องอยากใหญ่ แต่จะขยายตัวออกไปก็ดี ถ้ามีเนื้อหาแท้

จะได้เนื้อหาแท้ต้องขยันหมั่นเพียร เข้าใจโลกียะกับโลกุตระชัด โลกียะบำเรอกิเลสเป็นสุข โลกุตระต้องขัดเกลากิเลสจนชนะ นั่นคือสัมมาทิฐิเบื้องต้น สัมครใจมาทางนี้ ใครจะว่าทางโลกดีกว่าอย่างไร ก็ไม่วิจิจฉา เข้าใจเหตุผล แม้จะยังมีกิเลส ก็ต้องพากเพียรให้ได้มรรคผล เริ่มต้นมีวิระกาะ ก็จะค่อยๆสูงขึ้นๆ

งานวิสาขบูชาคราวนี้ สำนักเล็กสำนักน้อยทั่วโลก ได้รับเชิญไปร่วมงานที่ประเทศไทยเป็นเจ้าภาพ แต่เราเป็นอีแร้ง เจริญเกียจ ถูกหาว่าทำลายสังคมด้วย ต้องขึ้นโรงพัก จริงๆแล้วสังคมต้องการคนที่มาลดละ สงบ มีสมณะสาธูป อย่างที่เราเป็น เราไม่ต้องหลงว่าต้องเป็นแกน เราถูกต้อง เขาจะดูถูก ดูแคลน ก็วางใจให้สบาย ไม่ต้องโกรธแค้นเคือง ถือดีอะไร เขาก็จริงใจ สุจริต ขอให้เราพากเพียรทำให้จริง แต่เราจะไม่ค่อยเร่งเครื่องเท่าไร รู้ว่าไม่ต่ำกว่าเกณฑ์ แต่ก็ไม่เจริญกว่านี้ ดีไม่ดีเสื่อมลงอีก อยากจะให้พวกเราพยายามสร้างสรรค์ อาตมาไม่แน่นว่าอายุครบ ๑๒ แล้ว ใช้อิทธิบาทมาได้แต่เลย ๑๒ ไปแล้ว อาตมาก็ไม่รู้ได้ว่าจะชนะไปได้อีกกี่ปี ทุกวันนี้ร่างกายก็แข็งแรงดีอยู่ คิดว่าน่าจะได้อยู่ช่วยกันทำงานทำการไปอีกให้แข็งแรง แค่นี้ยังไม่พอนำพาศาสนาไปได้ไกล แต่ก็ต้องดำเนิน เราตัดญาติ ละทิ้งสัมพันธภาพออกมาแล้ว ก็ต้องไปอย่างนี้ ยิ่งต้องสังวรว่า พ่อเราตายแล้ว เราต้องนำพาบริษัทนี้ไปให้ได้ ทำเล่นเหลาะแหละไม่ได้เหมือนครอบครัวที่แยกจากพ่อแม่ไปแล้ว จะพึ่งพ่อแม่อยู่ แสดงว่าใช้ไม่ได้.

(อ่านต่อฉบับหน้า)

บุญงาม รอยยิ้ม

ชื่อ ลา ชันยา
อายุ ๓๘ ปี
เกิด ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๐
ภูมิลำเนา จ.อำนาจเจริญ
การศึกษา ป.๑
สถานภาพ สรสสมิบุตร ๘ คน
บ้านพัก ๖๑ กก.
ส่วนสูง ๑๕๖ ซม.

กระแซง อ.กันทรลักษ์ หลานสาวได้พาไปที่ ศิริระอโศกคุณยายได้ฟังธรรมแล้วเกิดศรัทธา ต่อจากนั้นจึงมาวัดบ่อขุ่น และไปค้างที่ ศิริระอโศกในวันพระ อยู่ ๒-๓ วันเพื่อช่วยงานวัด ทำอาหารถวายสมณะ

ปี พ.ศ. ๒๕๓๐ จึงเข้าไปใช้ชีวิตนักรปฏิบัติธรรมที่ศิริระอโศกพร้อมกับหลานสาว โดยปลูกบ้านในชุมชน

• บุญนิยม

ในช่วงแรกคุณยายมาอยู่ในชุมชนบุญนิยมกับหลานสาวคนโต ซึ่งเป็นลูกของน้องสาวฝาแฝดของคุณยาย ต่อมาก็มีลูกสาวคนเล็กของน้องตามมาอีกคน และหลานลูกญาติอีกคน หลานได้มาเข้าโรงเรียนซึ่งขณะนั้นเปิด ก.ศ.น. รุ่นแรกของศิริระอโศก ตอนนั้นเขาจบไปนานแล้ว และไปทำงานอยู่ข้างนอกมีครอบครัวไปแล้ว คุณยายบอกว่าก็ไม่ห่วงเขาเพราะอย่างไร เขาก็ได้เรียนรู้อะไรไปมากพอสมควรแล้ว ดี-ชั่ว เขาก็รู้หมดอยู่ที่ว่าตัวเขาจะเอาไปใช้มากน้อยแค่ไหน ถ้าเขานำธรรมะไปใช้ในชีวิตประจำวันในชีวิตครอบครัวก็คงจะไม่ค่อยมีปัญหา เพราะชีวิตครอบครัวเต็มไปด้วยปัญหาสารพัดอย่าง

เสริมสร้างร่างกายให้สมบูรณ์
เข้มขุ่นเมตตาให้จิตใจ
ด้วยอาหารมังสวิรัต

ชมรมมังสวิรัตแห่งประเทศไทย

จำหน่ายอาหารมังสวิรัตเพื่อสุขภาพด้วยอุดมการณ์บุญนิยม

สาขาสันตติอโศก ๖๗/๔๘-๔๙ ปากซอย ๔๔ ถนนนวมินทร์ แขวงคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม กทม. ๑๐๒๔๐ โทร.๐-๒๓๗๔-๕๒๓๐ ต่อ ๑๖๔

สาขาสวนจตุจักร ๕๘๐-๕๘๒ ถ.ย่านพหลโยธิน แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กทม. ๑๐๙๐๐ โทร.๐-๒๒๗๒-๔๒๘๒

สาขาเชียงใหม่ ๔๒ ถ.ม.หิตล ต.สุเทพ อ.เมือง จ.เชียงใหม่ ๕๐๐๐๐ โทร.๐-๕๓๒๗-๑๒๖๒

• USSKWA

คุณยายบอกว่า การที่เราปฏิบัติธรรม ถือศีลกินอาหารมังสวิรัต ทำให้ญาติพี่น้องมีความไว้วางใจและเชื่อถือ มีผลทำให้ญาติพี่น้องทุกคนรู้จักวัดและมาทำบุญ ถึงแม้ว่าญาติจะมาทำเหมือนคุณยายไม่ได้ แต่ก็เป็น การชิมรับสิ่งที่ดีได้รู้จักการเสียสละ คุณยายได้ให้โอกาสได้ช่วยเหลือเกื้อกูลทางจิตวิญญาณที่พอทำได้ ตามประสาคนแก่ แม้จะอายุยาว คุณยายไม่เคยขี้เกียจ ไม่โอ้อวดตัวเอง ยิ่งให้แรงงานทำงานยิ่งได้พลังชีวิต

• ทุกวันนี้

คุณยายเก่งในเรื่องการปลูกผัก ทำสวน ทอผ้าฝ้าย คุณยายบอกว่าตั้งแต่เข้ามาอยู่วัดจนปัจจุบัน ทำแต่อาชีพปลูกผัก ทำสวน ทำนา และทอผ้า ตลอดมาไม่เคยได้หยุด เพราะคิดว่ายังมีเรี่ยวแรงทำได้อยู่ แม้ปีนี้อายุใกล้จะเข้าสู่เลข ๘ แล้ว แต่คุณยายยังแข็งแรง

ช่วงเช้าจะลงสวนปลูกผัก และช่วงบ่ายทอผ้า เข็มฝ้าย ตามประสานอายุยาวอดขยัน นอกจากเข็มฝ้าย ทอผ้าฝ้ายเองแล้ว คุณยายยังปลูกกรรม เพื่อใช้ย้อมผ้าฝ้ายมัดหมี่ให้ลูกๆ หลานๆ ชาวชุมชนใส่อีกด้วย คุณยายเป็นบุคคลที่สืบทอดมรดกอีสานได้หลายอย่าง แม้ว่าจะเรียนจบเพียง ป. ๑ ก็ตาม

• ฟาก

คุณยายบอกว่า ตัวเองแก่แล้ว ได้ทำสิ่งเล็กๆ น้อยๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อศาสนาถือว่าเป็นบุญของชีวิต ถือศีล กินเจ มีแต่ความสุขสงบ อยากให้ลูกๆ หลานๆ มาศึกษาธรรมะ นำธรรมะไปปฏิบัติ และความรู้ที่คุณยายมีอยากให้นำมาเรียนทอผ้ามัดหมี่ไว้ ถ้ายายตายไปคงจะหมดไปด้วย ถ้าใครสนใจก็ไปศึกษา กับคุณยายได้ เพราะยายอยากให้สิ่งที่ เป็นของเก่าแก่มีการสืบทอดเอาไว้

กระแอมน้อยวัดป่า

พ่อท่านฯ (ต่อจากหน้า ๑)

พนักงานสอบสวนครั้งนี้ พ่อท่านไปรูปเดียวโดยไม่มีสมณะปัจฉาฯเลย

บรรยากาศในห้องสอบสวน นายข้าพุทธ เล่าว่า พนักงานสอบสวนใจดีอนุญาตให้ผู้สังเกตการณ์เข้าร่วมฟังครั้งนี้ด้วยเช่น คุณธำรงค์ แสงสุริยจันทร์, คุณแซมดิน เลิศบุตร, คุณสงกรานต์ ภาคโชคดี, คุณไชยวัฒน์ ลินสูงศักดิ์, พ.ต.ท. รุ่งโรจน์ เรืองฤทธิ์, ร.ต.อ.เพชร คำเหลา ซึ่งตามปกติจะไม่มีการอนุญาตให้คนอื่นเข้าไปฟังได้นอกจากนายเท่านั้น

การให้การกับพนักงานสอบสวน ทำเป็นเอกสาร ๔ ฉบับ คือ

๑.บันทึกแจ้งข้อกล่าวหา เป็นบันทึกที่แจ้งให้ทราบว่า พ่อท่านถูกกล่าวหาโดยใคร ข้อหาอะไร ความผิดมีโทษอย่างไร

๒.บันทึกคำให้การของผู้ถูกกล่าวหา เป็นการซักถามประวัติโดยย่อของพ่อท่าน เป็นประวัติส่วนตัว เช่น วันเดือนปีเกิด สถานที่เกิด ชื่อบิดา มารดา ฯลฯ คำยืนยันคำให้การ ซึ่งพ่อท่านให้การปฏิเสธตามข้อกล่าวหา

๓.นำคำให้การเพิ่มเติมเป็นหนังสือซึ่งกล่าวถึง ประวัติโดยย่อตั้งแต่เริ่มออกบวช จนถึงมีการประกาศแยกตัวออกจากมหาเถรสมาคม ต่อมาถูกฟ้องร้องดำเนินคดีที่ศาลแขวงพระนครเหนือในข้อหาขัดคำสั่งของมหาเถรสมาคมที่ให้สึกภายใน ๗ วันคดีนั้นได้อุทธรณ์ต่อศาลอุทธรณ์ซึ่งศาลอุทธรณ์ได้พิพากษายืนตามคำพิพากษาของศาลชั้นต้นว่า พ่อท่านกระทำความผิดเพราะไม่ได้สึก

เมื่อทุกฝ่ายเห็นพ้องต้องกันว่าพ่อท่านไม่ได้สึก จึงตัดสินใจไม่ฎีกาต่อไปอีก ซึ่งเราก็ใช้ผลของคำพิพากษาว่า ไม่ได้สึกก็เท่ากับว่าพ่อท่านยังเป็นพระอยู่ ฉะนั้นพ่อท่านยังคงมีสิทธิ์แต่งกายที่แสดงว่าเป็นภิกษุได้โดยชอบด้วยกฎหมาย

๔. เอกสารการลงประจำวันของตำรวจว่าในวันที่ ๘ พฤษภาคม นั้นทำอะไรไปบ้าง

ในวันนั้น พนักงานสอบสวนไม่ได้พิมพ์ลายนิ้วมือ (ตามหลักต้องพิมพ์ลายนิ้วมือเอาไว้เพื่อทำทะเบียนข้อมูล) อาจเป็นเพราะหลงลืม ต่อมาอีก ๒ วันคือวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๕๙ พนักงานสอบสวนจึงได้มาพบพ่อท่านที่สันติอโศกเพื่อขอพิมพ์ลายนิ้วมือ

ตามขั้นตอนของกฎหมาย เมื่อข้อมูลเพียงพอ พนักงานสอบสวนเป็นคนสรุปสำนวนเพื่อว่าควรสั่งฟ้องหรือสั่งไม่ฟ้องแล้วส่งให้พนักงานอัยการตรวจสอบพิจารณาเป็นขั้นที่ ๒ ถ้าพนักงานอัยการกับพนักงานสอบสวนมีความเห็นที่ไม่ตรงกัน ก็จะส่งสำนวนนั้นไปที่อัยการสูงสุดเพื่อชี้ขาดอีกทีหนึ่ง

สำหรับความคืบหน้าของคดีคือเมื่อวันอังคารที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๙ นายความข้าพุทธได้โทรศัพท์สอบถามไปยังพนักงานสอบสวน เขาบอกว่ายังไม่ได้รับเรื่องพิมพ์ลายนิ้วมือเลยจึงยังไม่สรุปสำนวนคาดว่าประมาณกลางเดือนมิถุนายน จึงจะมีข่าวอีกครั้ง

ในส่วนตัวนายข้าพุทธ มองว่า คดีคราวนี้ สาเหตุหลักมาจากการเมืองเพราะผู้แจ้งความไม่ใช่เจ้าหน้าที่ของ

หน่วยงานที่กำลังดูแลเกี่ยวกับพุทธศาสนา อีกอย่างคือแจ้งความในช่วงที่มีการชุมนุมขับไล่นายกฯพอติ นายข้าพุทธมีความเห็นว่าคงมีผลต่อชาวอโศกไม่มากนักก็คงแค่ทำให้เสียเวลาโดยใช่เหตุเท่านั้น คงไม่เป็นสาเหตุที่จะทำให้ชาวอโศกเปลี่ยนแนวทางปฏิบัติได้หรอก

ในฐานะนายก็ช่วยในทางคดีในศาล โดยเอาข้อเท็จจริงเข้าสู่ในชั้นศาล และผู้ที่เป็นนายหลักก็คงเป็นนายชำนาญ พิเศษพันธุ์ ซึ่งเคยช่วยทำคดีเมื่อปี ๒๕๓๒ พูดถึงนายทองใบ ทองเปาด์นายรางวัล แมกไชโย ซึ่งท่านได้มากราบพ่อท่านและบอกไว้ว่าถ้ามีคดีอะไรท่านก็จะช่วย

อโศกก็ไม่รู้สึกน่าเบื่ออะไร แต่มันเป็นอะไรที่ชาวอโศกจะต้องดิ้นรนไม่ท้อแท้เลยอยากให้เราชาวอโศกทุกคนปฏิบัติตามพ่อท่าน ต้องเชื่อมั่นพ่อท่าน เพราะสุดท้ายธรรมก็ย่อมรักษาผู้ประพฤติธรรม

คุณไผ่งานเล่าหลังจากที่ให้การกับพนักงานสอบสวนแล้วพ่อท่านก็ได้เดินทางไปที่สนามหลวงเพื่อแสดงธรรมที่เดินที่มูลนิธิเพื่อนช่วยเพื่อน ซึ่งทางผู้จัดงานวันวิสาขบูชาได้เชิญทางมูลนิธิไปร่วมจัดงาน ถ้าตั้งข้อสังเกต ก็จะเห็นความขัดแย้งกันเองคือในขณะที่มีการจัดงานทางด้านศาสนาวันสำคัญของโลก พ่อท่านก็ไปแสดงธรรมเพื่อเผยแพร่ธรรมของ

แต่เมื่อหลายฝ่ายหารือกันแล้ว ตกลงว่าไม่รบกวนท่านทองใบ เพราะว่าท่านอายุ ๘๐ กว่าก็ถือว่าเยอะมากแล้ว จึงไม่ได้รบกวน แต่ถ้าจำเป็นจริงๆก็คงขอรบกวนท่านเป็นครั้งคราว

อีกท่านหนึ่งที่ทำให้ความเห็นในเรื่องนี้คือคุณไผ่งาน จิตตานุปฏิสน์ ชาวชุมชนและช่างภาพสันติอโศกกล่าวว่า คดีคราวนี้เป็นเรื่องการเมืองโดยตรง เพราะเมื่อ ๕ แขน นำพันธมิตรฯ ถูกฟ้องร้องจึงคิดรวบหัวรวบหางทางสันติอโศกด้วย วันนั้นได้ไปเก็บภาพบรรยากาศสมัชชาธรรมมากกว่า ๒๐๐ คน เดินทางไปให้กำลังใจพ่อท่าน ซึ่งก็แน่น สน.ชนะสงครามไปหมดเลยทั้งภายในและภายนอกอาคาร มีผู้คนสนใจมากมายทั้งผู้โดยสารอยู่บนรถเมล์โดยเฉพาชาวต่างชาติซึ่งเดินไปมาจวกไขว่อยู่ที่ข้างหน้า สน.ชนะสงคราม

ความรู้สึกส่วนตัวของคุณไผ่งาน เห็นว่า คดีทางการเมืองผู้มีอำนาจใช้อำนาจไม่ชอบธรรมอย่างนี้ถ้ามีการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองไปในทางที่ดีขึ้น แนวโน้มของคดีคงตกไป รู้สึกเห็นใจพนักงานสอบสวนที่ต้องรับดำเนินคดีนี้เพราะอาจได้รับใบสั่งมา เขาก็คงทำงานอย่างอดทนไม่น้อย การที่มีอุปสรรคแบบนี้กับชาว

พระพุทธเจ้าแก่ประชาชนทั้งหลาย แต่ในอีกด้านหนึ่งกลับถูกแจ้งความดำเนินคดีตามข้อความข้างต้นนั้น จากความขัดแย้งนี้สำหรับผู้มีดวงตาอันเบาบางจากชุดีแล้ว คงสามารถมองแยกแยะออกได้ว่า

แพงทิบ รายงาน

นานาสังวาส...สงฆ์กับมือ

‘สันตือโศก’ร่วมไล่‘ทักษิณ’ รักษาจริยธรรมผู้นำชาติ

“เศรษฐกิจบุญนิยม คนจนรู้จักพอ เศรษฐกิจทุนนิยม คนรวยไม่รู้จักพอ” นี่เป็นส่วนหนึ่งของคำสอนสันตือโศกที่เผยแพร่ให้ประชาชนชาวกองทัพธรรมได้ฟังระลึกแกใจ และนำไปปฏิบัติตาม เมื่อฟังคำสอนนี้แล้วหลายคนคงคิดไม่ถึงว่า ผู้ปฏิบัติศาสนกิจเช่นนี้จะประกาศตัวชัดเจนในการเข้าร่วมกับกลุ่มเครือข่ายพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย ชุมชนที่ท้องสนามหลวง เพื่อรักษาจริยธรรมคุณธรรม ของผู้นำประเทศให้คงอยู่ ด้วยการร่วมเรียกร้องให้ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี ลาออก

ทำไมสันตือโศกต้องเข้ามาอยู่การเมือง
สมณะโพธิรักษ์ กล่าวว่า การเข้าอยู่การเมืองไม่ได้หมายความว่าต้องการเป็นใหญ่ ต้องการควบคุม ไม่ใช่ แต่สำคัญต้องรักษาธรรม โปร่งใส และที่สำคัญเราเห็นว่าประชาธิปไตยเมืองไทยในองค์กรรวมตอนนี้มันสวยงามมาก เพราะหิบบเอาการชุมนุมของพลังประชาชน ที่มีการเคลื่อนไหวมาเรื่อยๆนั้น ไม่ได้ผิดหลักประชาธิปไตยแต่อย่างใด เพราะรัฐธรรมนูญเปิดโอกาสให้ทำได้ ที่ผ่านมารวมกันเกิดสันตือโศก มันไม่มีอะไรรุนแรง แต่กดดันผู้บริหาร เพราะเราเลือกเนื้อหาเกี่ยวกับการชุมนุม เราศึกษามาแล้วว่าเราสันตือ เราอยากเป็นหยดน้ำเย็นกลุ่มหนึ่งที่เขาไปหยดให้อยู่ในนั้น จะทำให้มีฤทธิ์ความเย็นเป็นสันตือ โศกอยู่ในการเคลื่อนไหวนั้นได้ และถ้าการชุมนุมสำเร็จตามจุดมุ่งหมายคือท่านนายกฯ ลาออกโดยสันติ มันคงยิ่งใหญ่ยิ่งกว่าจัดโอลิมปิก ๑๐ ครั้ง และคงจะต้องดังไปทั่วโลก คนทั่วโลกคงยอมรับเราคนไทย เพราะไม่มีมีการสูญเสีย ไม่มีการนองเลือด มันคงสุดสวย สุดงาม สุด

วิเศษ อันนี้คือจุดที่ชาวสันตือโศกยึดเป็นเป้าหมาย โดยไม่สนใจที่จะช่วงชิงการนำการเคลื่อนไหวอะไร ให้เปลี่ยนแปลงทางประชาธิปไตยโดยโดยสันติ ส่วนเนื้อหาของการเคลื่อนไหว ที่สำคัญตามหลักการรักษาคุณธรรมที่เราต้องมีส่วนร่วมไม่ได้ผิดแต่อย่างใด เพราะผู้ประพฤติรักษาศีลรักษาธรรมแล้ว ต้องรักษาศีล รักษาธรรมของประเทศด้วย ด้วยเหตุผลอีกส่วนหนึ่งที่ชาวสันตือโศกยึดถือมาตลอดคือ “มนุษย์” นั้นมีคุณค่าอยู่ที่...เป็นผู้มี “พลังสร้างสรรค์” ที่ถูกธรรมแท้ๆ ฉะนั้นจำเป็นที่ต้องออกมารักษาศีลธรรมให้เกิดธรรมแท้จริง

พักข้อขัดแย้งหลวงตาบัว ร่วมขับไล่ทักษิณ

สมณะโพธิรักษ์ พูดถึงความขัดแย้งกับมหาเถรสมาคมว่า ถ้าถามว่ามีความขัดแย้งกับพระชั้นผู้ใหญ่ในมหาเถรสมาคมหรือไม่ ก็คงต้องว่าขัดแย้ง แต่นั่นไม่ใช่ความขัดแย้งส่วนตัว แต่เป็นการศึกษาพระธรรมและหลักปฏิบัติที่แตกต่าง เพราะอาตมาและชาวสันตือโศกคิดต่าง ปฏิบัติต่างจริงๆ ส่วนคณะที่ขัดแย้งมีท่านอาจารย์พระมหาบัว ญาณสัมปันโน หรือพระธรรมวิสุทธิมงคล ซึ่งเป็นพระเถระชั้นผู้ใหญ่ที่สุดในสายวิปัสสนากรรมฐานด้วยหรือไม่ นั่นต้องบอกว่าไม่ทราบจริงๆ ว่าพระชั้นผู้ใหญ่มีใครบ้าง แต่ยอมรับตอนที่เกิดความขัดแย้ง ฝ่ายพระชั้นผู้ใหญ่ส่วนใหญ่ก็อยู่คนละข้างกับสันตือโศกเกือบทั้งหมด คงระบุชื่อบุคคลไม่ได้ ไม่แน่ใจ

ขอย้อนความเดิม สาเหตุสำคัญที่ทางมหาเถรสมาคมกลับมาฟ้องสันตือโศกใหม่ ทั้งที่ปล่อยให้แยกตัวออกจากมหาเถรสมาคมหลายปีแล้ว เพราะว่าพระมหาประยุทธ์ ซึ่งเป็นพระชั้นผู้ใหญ่ในมหาเถรสมาคม ที่ชาวบ้านนับถือมาก มีอำนาจในมหาเถรสมาคม ได้ออกมาเขียนบทความวิจารณ์การดำเนินตามแนวคิดของสันตือโศก ทำให้มหาเถรสมาคมต้องออกมาฟ้องร้องสันตือโศกใหม่ และทำให้ช่วงนั้นก็ยังมีพระชั้นผู้ใหญ่อีกหลายรูปออกมาวิจารณ์สันตือโศกเช่นกัน ส่วนพระที่ออกมาวิจารณ์ช่วงนั้นมีหลวงตามหาบัว ที่เป็นพระสายเถรวาทอยู่ในกลุ่มนี้หรือไม่ ไม่แน่ใจ เพราะสายนี้เป็นคนส่วนมากของมหาเถรสมาคม เป็นพระสายใหญ่ ส่วนใหญ่ก็รวมกันพิพากษาอาตมาอยู่แล้ว จะมีหลวงตามหาบัวชัดเจนไหม อันนี้ไม่ยืนยัน แต่จะบอกว่ายายเคร่งก็ร่วมมือแสดงความเห็นด้วยเป็นส่วนใหญ่ ส่วนที่ต้องมาร่วมมือในการกิจของชาติ

นั้นต้องบอกว่า ณ วันนี้จำเป็นจริงๆ กรณีความขัดแย้งทางพุทธศาสนาต่างกัน ต้องพักไว้ก่อน เพราะการเคลื่อนไหวครั้งนี้ร่วมกับพุทธสมาชิกของหลวงตามหาบัวมาเคลื่อนไหวด้วยนั้น สมณะโพธิรักษ์ กล่าวว่า เรื่องนี้ถึงเวลาที่ต้องร่วมกันทำงาน เหมือนตอนที่เราเห็นว่าด้านน้ำเมาก็ต้องทำก่อน เรื่องนี้มันชัดเจนแม้ว่าจะต่างกันทางแนวคิด เพราะเอาเข้าจริงเราไม่ได้เอาหลักปฏิบัติแนวคิดไปทำ เพราะหลักเรื่องธรรมมันชัดเจนว่า ต้องร่วมกันรักษาธรรม จริยธรรมที่ควรมี เพราะถึงที่สุดเรื่องความขัดแย้งไม่ใช่ความขัดแย้งส่วนตัว ฉะนั้นเมื่อถึงเวลาต้องทำให้ถูกต้อง

“สาเหตุหลักที่ต้องร่วมเคลื่อนไหว เรียกร้องให้นายกฯ ลาออก รักษาจริยธรรมคือ เรา รู้สึกว่าถึงเวลาที่ต้องรักษาธรรมแล้ว เพราะวันที่เราประชุมวันครบรอบวันที่ก่อตั้งตามประเพณีที่เราปฏิบัติมากกว่า ๓๐ ปี เราก็ได้มาหารือกันว่า ตอนนี้เป็นประเทศชาติเราเป็นอย่างนี้ เราต้องมาช่วยกันวินิจฉัยว่าเราควรทำอะไรดี ใครมีข้อมูลหลักฐานอะไรก็นำมาวิเคราะห์กัน ทำให้เราสรุปว่าถึงเวลาแล้วที่ต้องเลือกฝ่ายเลือกข้าง เพราะการรักษาธรรมเราต้องตรึงตรองให้รอบคอบ อยู่ข้างที่เป็นธรรม ด้วยการพิจารณาจากเหตุทั้งปวง ไม่ใช่อยู่ดีๆ เราจะส่ง พล.ต.จำลอง ศรีเมือง ไปร่วมแถลงเลย โดยไม่ได้ไตร่ตรอง คงไม่ใช่ เพราะมันถึงเวลาแล้วที่เราต้องให้ประชาธิปไตย ต้องโหวต เพราะต้องเลือกแล้วว่าจะยื่นข้างไหน เราจึงเลือกข้างที่ต้องรักษาคุณธรรม” สมณะโพธิรักษ์ กล่าว

สมณะโพธิรักษ์ กล่าวว่า ส่วนที่บอกว่าเคยอยู่ข้างพ.ต.ท.ทักษิณ มาก่อน ทำไมเลือกไม่ช่วยไม่รักกันแล้วหรือ เราอยากบอกว่า เราต้องรักประชาชนก่อนอย่างอื่น เพราะจริงๆเรายังรักในตัวท่านทักษิณอยู่ เพราะตัวตนจริงๆเราก็ต้องรักกัน แต่วันนี้ต้องกระทำอย่างไรอย่างหนึ่งในจริยธรรมที่เรา มี เราจึงตัดสินใจเดินต่อไปจนกว่าเป้าหมายจะสำเร็จ

ก่อนมาเป็นสันตือโศก อิสระจากมหาเถรสมาคมที่ปกครองสงฆ์

สมณะโพธิรักษ์ เจ้าสำนักสันตือโศก เล่าถึงความหลังก่อนมาเป็นสงฆ์สันตือโศกว่า ก่อนหน้านั้นสันตือโศกถูกทั้งพระ ทั้งฆราวาส องค์เล็กองค์ใหญ่ทั้งหลาย กล่าวหาว่าเป็นผู้ผิด ไม่มีความรู้ในธรรมวินัย ไม่ปฏิบัติตามธรรมวินัยที่มีในพระไตรปิฎก ทั้งที่เราได้เรียนรู้ธรรมวินัยมาเช่นกัน โดยมหาเถรสมาคมทำ “บัพพาทนียกรรม” กับสันตือโศก ซึ่งแปลว่า “การขับออกจากหมู่” เป็นวิธีการหนึ่งตามธรรมวินัย ทำให้สันตือโศก

ที่มีแนวคิดและหลักการปฏิบัติศาสนกิจและคิดแตกต่างจากสงฆ์กระแสหลัก ได้ขอประกาศแยกตัวจากมหาเถรสมาคมสำเร็จเป็น “นานาสังวาส” ตั้งแต่วันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๑๘ โดยทำหนังสือเป็นลายลักษณ์อักษรถูกต้องตามขั้นตอน ดังนั้นสันตือโศกก็เป็นอิสระมาตั้งแต่วันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๑๘ เป็นต้นมา และชาวสันตือโศกก็ดำเนินการตามแนวคิดที่ศึกษาพระธรรมวินัยมาเรื่อย กระทั่งปี ๒๕๓๒ ทางคณะสงฆ์ของมหาเถรสมาคมกลับเพิ่งมาสั่งให้อาตมาสึก ด้วยข้อกล่าวหาว่าทำผิดพระธรรมวินัย และเป็นโจทก์ยื่นฟ้องอาตมา โดยอ้างว่า อาตมาทำผิดพระธรรมวินัยเป็นอาชญา ไม่มีที่อยู่ของสงฆ์เป็นหลักแหล่ง ฉะนั้นคำสั่งของมหาเถรสมาคมอาตมาจึงถือเป็นโมฆะ ไม่มีผลบังคับ เพราะถือว่าแยกมาถูกต้องก่อนหน้านั้นแล้วเป็น ๑๐ กว่าปี

สมณะโพธิรักษ์อธิบายถึง นานาสังวาสตามความหมายง่ายๆ ว่า เป็นพุทธร่วมกันแต่มี “ความแตกต่างกัน” (นานา) ยังไม่ถึงขั้น แยกแยกกัน หรือเป็นนิกาย ซึ่งมี “กรรม” ต่างกัน มี “อุเทศ” ต่างกัน มี “ศีล” ไม่เสมอสมานกัน ถึงขั้นร่วมกันแยกแล้ว เพราะต่างก็มีความเชื่อ (ศรัทธา) และความเห็น (ปัญญา) ตามสิทธิมนุษยชน ไม่เหมือนกันจริงๆ

ทั้งนี้ “กรรม” ต่างกัน ก็คือ มีการกระทำแตกต่างกันไปแล้ว เช่น พฤติกรรมต่างกัน พิธีกรรมต่างกัน กิจกรรมต่างกัน มี “อุเทศ” ต่างกัน คือ คำสอนคำอธิบายธรรมะไม่ไปทางเดียวกัน ยกหัวข้อธรรมข้อเดียวกัน แต่อธิบายความหมายแตกต่างกัน มี “ศีลไม่เสมอสมานกัน” คือ ศีลข้อเดียวกัน แต่ปฏิบัติไม่เหมือนกันแล้ว เช่น ศีลข้อที่ว่าไม่รับเงินทอง ไม่มีเงินทอง ไม่สะสมเงินทอง เป็นของตน ฝ่ายหนึ่งรับอยู่สะสมอยู่ ใช้อยู่ โดยมีข้ออ้างไปต่างๆ แต่อีกฝ่ายหนึ่งไม่รับไม่สะสม ไม่ใช่

(จาก นสพ.โพสต์ทูเดย์ ฉบับวันที่ ๕ มี.ค.๕๕)

ข้าพเจ้าไปถึงสนามหลวงเอาเมื่อ พระอาทิตย์ตกไปนานแล้ว พระจันทร์ลอยเด่นกลางนภากระจ่าง

น้อยครั้งที่ข้าพเจ้าจะเตร็ดเตร่อยู่กลางแจ้งในคืนวันเพ็ญ อันที่จริงวันวิสาขบูชา คือวันรุ่งขึ้นวันนี้จึงเป็นวันก่อนวันวิสาขบูชา และด้วยเหตุที่มันเป็นวันวิสาขอิฟบูหลัน จึงยังบอบ ไม่กลมเกลี้ยงบริบูรณ์ ข้าพเจ้า สังเกตเห็นขอบโค้งที่เว้าแหว่งอยู่เพียงฉิวเฉียด ไม่ดูให้ดีก็ดูไม่ออก

ย่ำค่ำแล้ว ผู้คนยังคลาคล่ำแม้ไม่ถึงกับคับคั่ง แต่ก็ไม่สร้างความคึกคัก ข้าพเจ้าว่าจะเดินไปตามบาทวิถีฝั่งตรงข้ามพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ มุ่งหน้าไปยังวัดพระแก้ว พอเงยหน้าหลังจากวิ่งข้ามถนนพื้นที่อันตราย(ทางม้าลายก็ยังเป็นเขตอันตราย เพราะเชื่องเกินไป ป้องกันหรือข่มขู่อะไรไม่ได้ ข้าพเจ้าว่าทางราชสีห์หรือทางงูเห่า น่าจะเวิร์กกว่า)

ข้าพเจ้าก็เกือบปะทะเข้ากับกำแพงบางอย่างที่กั้นเป็นแนวยาวเหยียด เมื่อเข้าไปอยู่ภายในบริเวณที่จัดงานจึงเห็นถนนตัดนี้ว่า กำแพงทะมึนนั้นที่แท้คือ โตะหมู่ขุนานับร้อยตั้งเรียงรายต่อกันสุดลูกหูลูกตา

เกิดมาไม่เคยประสบพบพานโตะหมู่ขุนานานขนาดนี้ข้าพเจ้าค่อยๆเดินดูอย่างพิศวงจนเกือบชนเข้ากับ “หลวงพี่” รูปหนึ่งผู้กำลังยืนหันรีหันขวางชอบกล ข้าพเจ้าหยุดกึก เบี่ยงกายอันเป็นมลทินให้พ้นผืนจิ๋วศักดิ์สิทธิ์แล้วหันไปเพ่งหลวงพี่ที่กำลังง่วนทำอะไรอยู่จนครองตัวอ่อนแอ

คุณพระช่วย! หลวงพี่กำลังจดจ่ออยู่กับการเส็งถ่ายรูปโตะหมู่ขุนานาน ด้วยกล้องดิจิทัลอันจิ๋วของมันเอง!

หลวงพี่ชูกล้องสี silver สูงด้วยมือทั้งสองข้าง แล้วเส็งระยะจากจอภาพด้านหลังด้วยลีลาแบบฉบับของการถ่ายรูป ด้วยกล้องดิจิทัลที่เหมือนกันทั่วโลก

ข้าพเจ้าซึ่งยืนเยื้องอยู่เบื้องหลังมองเห็นภาพโตะหมู่ขุนานานในจอชัดแจ๋ว ดูท่ากล้องตัวนี้จะรุ่นใหม่หลายล้านพิกเซลอยู่ หลวงพี่กดแล้วกดอีก มุมโน้น มุมนี้ แล้วก็มุมนั้น ก็ยังไม่หนำใจ...

ฝั่งตรงข้ามโตะหมู่ขุนานานเป็นที่ตั้งของเต็นท์น้อยเต็นท์ใหญ่คับไม่ถ้วน ไกลออกไปมองเห็นเต็นท์ขนาดยักษ์และกระโจมมหิมาอีกหลายหลัง

นอกจากขบวนที่เดินกันขวกไขว่แล้ว พระสงฆ์องค์เจ้าก็มาทำสมาธิกันมากโข ตั้งแต่สามเณรสามชวบ ไปจนถึงหลวงปู่

เที่ยวงานวันวิสาขอิฟ

หลวงตา แต่ภิกษุและเณรวัชรจรูจะหนาตาที่สุด บ้างเดินเดี่ยวๆ บ้างเดินเป็นกลุ่ม บางกลุ่มเดินคาน้ำกันมาเป็นแผง จนข้าพเจ้าต้องซิงหลบไปข้างทาง

เณรหนุ่มรูปงามสะอิดสะเอ้งรูปหนึ่ง ยืนพูดโทรศัพท์มือถือถือเจ็ยแจ้ว เณรผู้นี้ดูเจ้าสำอางราวหนุ่ม “metrosexual” ที่ข้าพเจ้าเคยเห็นภาพและสตูปีในแมกกาซีน (ตัวจริงเป็นยังไงก็ไม่เคยเห็น) จนอดเหลียวดูซ้ำสองไม่ได้ ริมฝีปากเณรดูมันวาวด้วยลิปมัน หรือว่าข้าพเจ้าตาฝ้าก็ไมรู้

ข้าพเจ้าจาริกต่อไปได้ยินเสียงร้องเพลงดังกังวานจากด้านซ้ายมือกลุ่มอุบาสิกาชุดขาวโพลนประมาณสิบคน กำลังยืนร้องเพลงประสานเสียงอยู่หน้าจอโทรทัศน์

บางคนยืนถือไมค์ด้วยใบหน้าอึมเมิบ คณะนักร้องประสานเสียงทุกคนมีสีหน้าผ่องแผ้ว ข้าพเจ้าเอะใจว่าจะต้องเป็นการโอเคะเพลงสวดแน่ๆ น่าสนใจจริงๆ

ติดๆกันมีการตั้งโตะยาวเหมือนกำลังจะรับสมัครอะไรสักอย่าง ข้าพเจ้าสังหรณ์ใจไม่ผิด เพราะหลังโตะมีผืนผ้าคาดโขนฉาบ

เชิญชวนให้คนสมัครเรียนธรรมะทางไกลฟรี เจ้าหน้าทีอาสาสมัครส่งยิ้มให้ข้าพเจ้า แล้วกวักมือให้เข้าไปหาเจ้าหน้าที่สตรีชุดขาวอีกคนหนึ่งที่ยืนอยู่ปรี๊ดเข้ามาทักทาย และเชิญเชิญให้เข้าสู่วิถีแห่งธรรม

ข้าพเจ้ารีๆรอๆ ยังไม่มีแรงบันดาลใจอยากเรียน long Distance Dharm แม้ว่า จะไม่เสียตังค์ ในที่สุด ข้าพเจ้าก็ขอตัวจากเจ้าหน้าที่ธรรมะไปปลีกวิเวก

เต็นท์ถัดไปมีการเสวนาหัวข้อธรรมะพร้อมจอโปรเจ็กเตอร์ฉายโปรแกรมเพาเวอร์พอยต์ คนฟังแน่นขนัดยัดทะนาน ข้าพเจ้ายืนฟังอยู่พักหนึ่ง

แต่ยิ่งฟังก็ยิ่งรู้สึกสูญเสียความเป็นมนุษย์กลายเป็นดอกบัวที่จมอยู่ในน้ำปริมาตรจะแตะโคลนตม ศัพท์แสงและอรรถาธิบายเกี่ยวกับพุทธศาสนาช่างสลับซับซ้อนและจำยากจำเข็นเหลือเกิน จิตใจพลันหดหู่ ธรรมะแปลงมนุษย์ยากให้กลายเป็นพฤษยาไปได้ในพริบตาอย่างน่าอัศจรรย์

ตรงหัวมุมถนนที่ผ่าครึ่งสนามหลวงมีเต็นท์ใหญ่หลังหนึ่ง ภายในมีคนหลายสิบคนนั่งนิ่งๆตามเก้าอี้เดี่ยว ต่างกำลังขมก้มเขม้นอ่านๆ เขียนๆ กระดาษที่อยู่

ตรงหน้าเหมือนกำลังทำข้อสอบ

พระภิกษุที่นั่งคุมสถานการณ์อยู่ที่โต๊ะด้านหน้า ประกาศผ่านไมค์เชิญชวนให้ประชาชนผู้มาเที่ยวชมงานมาลองทำข้อสอบวัดระดับความรู้เกี่ยวกับธรรมะของตัวเอง ข้าพเจ้ารีบจำผ่านไปให้ไว

ด้านซ้ายมือเป็นกระโจมมหิมาสีขาวสองสามหลังตั้งติดกัน หลังหนึ่งน่าจะจุคนได้หลายร้อย ภายในติดแอร์เย็นสบาย บนเวทีมีคนพูดและด้านล่างมีคนฟังอีก เช่นเคย

ข้าพเจ้าโผล่เข้าไปสำรวจบรรยากาศประมาณสิบวินาทีแล้วก็มุดออกมา ไม่ทันได้ฟังว่าพูดเรื่องอะไรกัน เมื่อกลับสู่ด้านนอก ข้าพเจ้าก็เหลือบเห็นบริเวณยอดของสิ่งก่อสร้างใหญ่โตติดไฟสว่างจ้า หลากสีอยู่กลางลานไม้ไกลจากกระโจม จึงเร่งฝีเท้าที่ไร้ฝีเท้าเข้าไปดูด้วยความสงสัย

ทางเดินไปสู่ลานกว้างมีกิจกรรมคึกคักกว่าทางเดินที่ข้าพเจ้าจรมมา แม่ชีหลายสิบคนเคลื่อนตัวสวนผ่านข้าพเจ้าไปเหมือนฟองคลื่นขาวที่ซัดเข้าหาฝั่ง

ข้าพเจ้าสะดุดใจกับรูปพรรณสัณฐานของแม่ชีทั้งหลายมาก ด้วยมีความสูงต่ำดำขาวอ้วนผอมไล่เลี่ยเท่ากันหมดทั้งคณะ ข้าพเจ้าใคร่ครวญภาพที่เห็นครู่หนึ่ง ก็รู้สึกว้าวใจที่ข้อสังเกตนี้ค่อนข้างแปลกประหลาด เพราะไม่น่าไปสู่ข้อสรุปอะไร

เสียงสวดมนต์ดังกระหึ่มขึ้นเรื่อยๆ ขณะที่ข้าพเจ้าเดินลึกเข้าไป ไม่ช้าก็เป็นที่ประจักษ์ว่าเต็นท์ด้านขวาเป็นจุดสวดมนต์เพื่อถวายเป็นพระราชกุศล เนื่องในวโรกาสครองราชย์ครบ ๖๐ ปี

ผู้สวดมนต์มีทุกเพศทุกวัยทั้งสงฆ์และฆราวาสต่างนั่งกับพื้น ก้มหน้าก้มตาท่องบทสวดอภิธรรมบนตั่งเล็กประจำตัว ข้าพเจ้าอัมทำนองสวดตามแบบไม่รู้เนื้อบาติ คงไม่สร้างกุศลเป็นแน่แท้

ณ กลางลานมีฝูงชนเดินเท้าเปล่าเวียนรอบสิ่งก่อสร้างคล้ายเจดีย์ที่ประดับประดาระยิบระยับ เมื่อถามคนขายดอกไม้รูปเทียนจึงทราบว่าเป็นยอดของสถาปัตยกรรมวิจิตรพิสดารที่ข้าพเจ้าบรรยายไม่ถูกคือ ที่ประดิษฐานของพระบรมสารีริกธาตุ การปรากฏหลักฐานรูปธรรมทางกายภาพของพระพุทธองค์ เป็นเรื่องน่าทึ่งที่สุดจะพรรณนา ข้าพเจ้ามองการเวียน

วนรอบที่ประดิษฐานจนเวียนหัวเมื่อเหลียวไปเห็นคนยืนเข้าคิวยาวหน้าเต็นท์ยักษ์อีกฝั่งหนึ่ง เลยเกิดความอยากรู้อยากเห็น

พอไปด้อมๆมองๆ ก็พอดีกับที่ประตูกระจกหน้าเต็นท์เปิดให้คนที่ยืนรอเข้าไปได้ ข้าพเจ้าเลยไหลตามเข้าไปด้วยไม่กี่วินาทีต่อมา ข้าพเจ้าก็สำนึกได้ว่ากำลังอยู่ในพื้นที่จัดงานนิทรรศการวันวิสาขบูชาสุดเจ๋งของ ททท.

แอร์ในที่เย็นเฉียบชุ่มฉ่ำน่าจับเหลือกำลังเจ้าหน้าที่เริ่มกล่าวแนะนำนิทรรศการวิสาขบูชาว่ามีว่าด้วยการค้นพบสัจธรรมของพระพุทธเจ้าและริมอื่นๆ

ไม่กี่นาทีต่อมา ข้าพเจ้าก็พบว่าตัวเองกำลังสติอยู่ในพื้นที่แห่งพระธรรมที่ไฮเทคสุดเหมือนมาจูดอยู่ใน Buddhist virtual reality ยังไงยังงั้น!

นิทรรศการแบ่งเป็นหลายห้อง บางห้องมีจอมินิเตอร์ขนาดใหญ่รอบทิศทาง แสดงภาพ visual image ของสังสารวัฏแบบ surreal/fantasy พร้อม subtitle ภาษาอังกฤษ

บางห้องมีจอ ๓ มิติขนาดเล็กให้ผู้คนเบียดเสียดกระเเย่กระแหย่คุณภาพแอนิเมชัน พุทธประวัติ ช่างแปลกประหลาดที่ข้าพเจ้าจับพลัดจับผลูมาอยู่ ในยุคก่อนพระศรีอารีย์แบบ hyperreality ที่จัดโดยองค์กร Tourism

เนื้อที่เจียนหมด ข้าพเจ้าขอกระโดดไปเล่าถึงเต็นท์ถัดไป ซึ่งสร้างเป็นโรงละครจำลองที่กำลังมีการแสดงโขนอยู่บนเวที

คนดูแน่นเอี้ยจนไม่มีที่นั่ง ข้าพเจ้ายืนชะเง้อชมฉากพระราม พระลักษมณ์ และนางสีดาซึ่งไปไหนมาไหนกันเป็น Trio เสมอไปสักพัก ก็เดาว่าต้องเป็นตอนตามกวางแน่ๆ

แต่จู่ๆ ขณะที่ข้าพเจ้ากำลังสนุกกับฉากทศกัณฐ์แปลงร่างอยู่นั้นเอง...

ที่หมดเกลี้ยงเล่าต่อไปไม่ได้แล้ว ขอยุติเพียงเท่านี้

• มุกหอม วงษ์เทศ

(จากคอลัมน์คุยความคิด มติชน ๒๑ พ.ค. ๒๕๕๕)

หมายเหตุ บทความนี้ให้นำมาลงเพื่อให้ชาวเรารับรู้บรรยากาศและความรู้สึกสำนึกคิดของผู้ได้สัมผัสงานในแง่มุมหนึ่ง เพื่อที่เราจะได้นำมาทบทวนพิจารณาปรับปรุงงานศาสนาให้เกิดประโยชน์แก่ผู้มาสัมผัสงานทางพุทธศาสนา

* กิจกรรมแจกผ้ากฐินชาติ

คุณนภวรรณ วิไลสุทธิศักดิ์ สัมภาษณ์วันที่ ๒๖ มี.ค. ๕๕ ประเด็นกิจกรรมแจกผ้ากฐินชาติ ทางกองทัพธรรมมีคนมาบริจาคเป็นผ้าและเป็นเงินด้วย เราก็นำเงินไปทำสี่ทำบล็อคแรงงานเราก็บริจาคกันเองไม่มีค่าแรงอะไร เป็นกลุ่มสมาคมของนักศึกษาปฏิบัติธรรมรวบรวมกันรับผิดชอบ โดยเฉพาะวันที่ ๒๔ มี.ค. เป็นวันดีเดย์ก่อนที่จะรวมพลกัน คืนนั้นเราแทบไม่ได้นอนกันเลย ทำกันจนถึงเกือบตีสามคืนนั้นก็ได้นอนกว่าขึ้น เอมามาให้ที่กองอำนวยการแจก การตัดผ้าจะมีพิธีกรรมช่วยตัดให้ซึ่งเป็นที่ที่สกรีน พอบ่ายวันที่ ๒๕ เราก็มาสกรีนกันที่เต็นท์กองทัพธรรม มีคนมาคอยรับถือผ้าไปโดยไม่ต้องรอสี่แห่ง ผ้ากองใหญ่ๆ หมดไปเลย เริ่มทำประมาณบ่ายสองโมงเสร็จเอาเวลาประมาณสามทุ่ม ประชาชนสนใจมาก ต่อแถวยาวมาก เพราะเราแจกฟรี สกรีนคำว่ากฐินชาติและอหิงสา มีข่าวว่ามีคนเขาทำขายและเขาก็ทำสวยกว่าเรา ซึ่งไม่ได้เกี่ยวกับกองทัพธรรม แต่ทางเราทำแจกก็เรียกว่าเงินที่ประชาชนเขาให้มา เราก็เอากลับคืนให้ไปโดยเราเสียสละแรงงาน ทำให้ฟรี ทุกคนทำกันด้วยใจ นื่องๆ ทุกคนก็โทรเรียกมาทำกันสนุกมาก มีความสุขที่ได้ทำคือเราถือว่าเป็นส่วนร่วมของนักศึกษาปฏิบัติธรรม ในช่วงที่มีการชุมนุมกันนี้พี่น้องหลายคนกำลังสอบที่รามฯ แต่ก็จัดสรรเวลามาช่วยกันอย่างดีมาก

* งานฝ่ายกองอำนวยการ

โบลาน นาวบุญนิยม สัมภาษณ์วันที่ ๒๖ มี.ค. ๕๕ ประเด็นงานฝ่ายกองอำนวยการ ฝ่ายกองอำนวยการเป็นฝ่ายที่รับหน้าเสื่อเรื่องทุกอย่าง คิดต่อสอบถาม รับบริจาคและแจกเอกสารหนังสือและซีดี ประชาชนสนใจสื่อที่มีรายการบนเวที พอวันรุ่งขึ้นเขาจะมาถามเลยฝ่ายทำสื่อของเราทำไมทัน เพราะเราก็น้อย เราอดใจแล้วไปจ้างช่างนอกทำต่อทำให้เป็นหลายหมื่นก็ไม่พอ งบประมาณสำหรับตรงนี้หลายแสนประชาชนที่เขาบริจาคกับกองทัพธรรมส่วนใหญ่เป็นข้าราชการและนักธุรกิจ ซึ่งเขาว่าเขาไม่มีเวลามาร่วมจึงเอาทุนทรัพย์มาช่วย และเขาก็ให้กำลังใจพวกเขาว่าให้พวกเขาสู้ต่อไป การบริจาคเราขอเขาชัดเจนว่าที่นี่มีกองทุนสองส่วนคือพันธมิตรฯและส่วนของเราเป็นกองทัพธรรม เขาก็เห็นเราแจกโรงบุญ และเราจะมีป้ายสรุปรายงานรายรับรายจ่ายติดไว้หน้าเต็นท์ให้ดูทุกวัน เมื่อเปรียบเทียบการชุมนุมระหว่างที่สนามหลวงและข้างทำเนียบแตกต่างกัน ที่สนามหลวงมีคนทุกชนชั้นวรรณะรวมทั้งมีฉายาพิภพมากกว่า แต่ที่ทำเนียบเป้าหมายเดียวกันคือมาชุมนุม คนที่มาที่นี้จะมีเป้าหมายชัดเจน ส่วนมากเขาต้องการสื่อและต้องการรู้ข้อมูลว่าจะสู้อย่างไร คนที่มาสู้ก็เป็นพี่น้องกันดี การทำงานของชาวโศกทำงานเป็นองค์กรร่วมกันดี

* มาเพราะสื่อถูกปิดกั้น

คุณนิติ ขวนสันต์ พันธมิตรฯ จังหวัดชลบุรี อาชีพนักธุรกิจ สัมภาษณ์วันที่ ๒๖ มี.ค. ๕๕
ผมติดตามคุณสนธิตั้งแต่รายการช่อง ๕

จากใจผู้รักอหิงสา

ที่แรกก็ยังไม่ค่อยรู้ วันหนึ่งดูยูทูบเปิดดูตัดผมก็เลยชวนพรรคพวกมาที่สวนลุมฯสิบกว่าคนเช่ารถตู้มา ก็ติดตามมาเรื่อยๆ ที่ลานพระรูปก็มาค้าง มาย้ายไปสนามหลวงก็ไปนอนสนามหลวงต่ออีก และติดตามมาจนถึงปัจจุบันคิดว่ามันเป็นอะไรที่ได้พบเพื่อนต่างจังหวัดหลากหลายเยอะมาก เป็นมิตรกันคุยกันมีความเห็นตรงกัน ถ้าอยู่ที่บ้านเราไปคุยผิดคนเขาจะตวาดเอาเลยขัดแย้งกันเกือบจะตะลุมบอนกันก็มี ส่วนกองทัพธรรมผมก็เคยได้ยินชื่อคุณจำลองมานานติดตามพรรคกองทัพธรรมได้เห็นท่านเป็นนายพล เป็นรองนายฯ มาแล้วคุณระดับนี้มีหรือครับที่จะมาใช้ชีวิตกินๆนอนๆ อยู่กับดินอย่างนี้ ท่านไม่ต้องมาทำอย่างนี้ก็ได้แต่ท่านก็เสียสละลงมาและผมประทับใจกองทัพธรรมมาก เพราะเข้าขึ้นมาจะเห็นเก็บกวาดสะอาด พูดจามีน้ำใจและของที่ได้มาจากการบริจาคก็แจกจ่ายให้หมดไม่เก็บไว้กักไว้ ที่พวกผมคุยกันคนเขาบอกว่ากองทัพธรรมช่วยเลี้ยงข้างทุกคนเลย คนกองทัพธรรมมีความหมายทุกคน เขาทำไม่เห็นแก่เห็นด้อย เขาเห็นขยะเล็กๆน้อยๆ ก็จะเก็บกันหมด ผมประทับใจที่ชีวิตผมอายุก็มากแล้วมากินมานอนอย่างนี้ต่อไป

ในอนาคตเราก็จะได้เล่าให้ลูกให้หลานฟังว่าเราเคยมาร่วมต่อสู้ขับไล่ทรราช ผมไม่รู้สึกกลัวและได้มาอยู่จริงๆ แล้วก็ไม่น่ากลัว แต่กระแสข่าวที่ออกไป ทำให้ดูน่ากลัว ประชาชนส่วนใหญ่จะไม่รู้เพราะข้อมูลข่าวสารที่น่าเห็นใจผมมานี้คาร์ตก็เสียเอง ถ้ากินบั้งนี่ดิษฐ์ที่มีโรงบุญ ได้อาศัยอาหารกองทัพธรรมก็ช่วยทุนรายจ่ายไป คาร์ตพวกผมไม่มีการปันกันเพราะเราคิดว่าเราสู้เพื่อชาติ ถ้าเราไม่สู้วันนี้ต่อไปมันจะเหมือนอาร์เจนตินาผมได้ชีวิตจากกองทัพธรรมผมก็เอาไปแจกคนอื่นต่อและอธิบายรวมทั้งแผ่นเอกสารไปแจกแต่ผมต้องมีวิธีแจกเพราะที่ชลบุรีมี ส.ส. ไทยรักไทย ก็อันตราย ผมมีวิธีแจกที่ตนเองจะปลอดภัย ผมคิดว่าคนเราต้องช่วยกัน เราช่วยให้เขารู้ได้คนสองคนมันก็ขยายไป คนที่มาชุมนุมที่นี้จะเห็นว่าเป็นคนอายุกลางคนเป็นวัยทำงาน ซึ่งเขามีข้อจำกัดว่ารุ่งขึ้นเขาก็จะทำงาน จึงเป็นอะไรที่ยืดเยื้อ บางคนเขาจะออกแนวรุนแรงเขาไม่เชื่อว่าการชุมนุมแบบนี้จะชนะเพราะไม่มีกรงเล็บ ผมเดินทางกลับไปบ้านและเดินทางมาร่วมชุมนุมบางครั้งก็ท้อ แต่พอกลับไปบ้านแล้วมันนอนไม่หลับไปดูโทรทัศน์ได้ข่าวต่างๆ มันก็เป็นห่วงถึงเราจะ

แก้แล้วก็ขอให้ได้มาร่วมสู้ ชีวิตทั้งชีวิตเราไม่เคยทำอะไรเพื่อชาติเลย เมื่อมีโอกาสอย่างนี้จะทำอะไรเพื่อชาติสักครั้งหนึ่งจะเป็นไรไป มันก็อดต่อไป

* เบื้องหลังโรงบุญกฐินชาติ

คุณศีลเกื้อ ขาวหินฟ้า สัมภาษณ์วันที่ ๒๖ มี.ค. ๕๕ ประเด็นแม่ครัว
ทีมแม่งานหลักจะแบ่งออกเป็นช่วงเช้าและช่วงเย็น ช่วงเช้าคุณปานรุ่งและคุณปิกฟ้า มีสมาชิกบ้านราชฯ และสันติฯ ทำอาหาร ส่วนช่วงเย็นดิฉันเป็นแม่งานมีทีมปฐมฯและเจ๊ตั้งช่วยกัน และชักชวนแม่ครัวจากที่อื่นๆ ที่เรารู้มาช่วยกัน โรงบุญรอบเย็นแต่ละวันเคยทำถวายเดี่ยวหรือข้าวต้ม จำนวน ๒๕ - ๓๐ หม้อเบอร์ ๕๐ แต่วันธรรมดา ถวายเดี่ยว ๑๕ หม้อ ข้าวต้ม ๑๐ - ๑๕ หม้อ ในวันที่ ๒๕ ได้บริการให้กับคนที่มาชุมนุม จนถึงตี ๓ บรรยากาศการทำงานร่วมกันดี ประสานงานกับทีมล้างภาชนะ ซึ่งเป็นผู้ชายช่วยยกหม้อคิดว่าแม่ครัวทุกคนมีปิติในการที่จะให้กับทุกคนที่มาทาน ยิ่งคนเยอะแม่ครัวก็ยิ่งมีพลัง ไม่ถอยกันเลย งานนี้รวมแม่ครัวใหญ่ทั่วราชอาณาจักร เป็นโรงบุญที่ใหญ่ที่สุดที่เคยแจกมาและคนยุคนี้ตอบรับอาหารมังสวิรัตได้ดีกว่าสมัยก่อน เขากินแล้วเขารับได้ ในงานนี้ตั้งใจเพิ่มพลังตัวเองให้เต็มที่ ประทับใจที่ทุกคนได้ออกมาสร้างประชาธิปไตยให้สมบูรณ์.

ไฟไหม้โรงเห็ดศิระชะโศก ขณะร่วมชุมนุมกลุ่มพันธมิตรฯ

จากเหตุการณ์ที่ชาวศิระชะโศกร่วมชุมนุมกับกลุ่มพันธมิตรฯประชาชนเพื่อประชาธิปไตย แล้วในวันที่ ๒๕ มี.ค. ๒๕๕๕ เวลาประมาณ ๔ ทุ่ม โรงเห็ดของหมู่บ้านศิระชะโศกเกิดเพลิงไหม้ถึงสองโรงด้วยกัน ตามที่ข่าวโศกเคยเสนอข่าวไปแล้วนั้น กรณีกองทัพธรรมถูกคุกคาม ฉบับนี้ทางผู้สื่อข่าวจึงได้สัมภาษณ์ ผู้อยู่ในเหตุการณ์ไฟไหม้โรงเห็ดในวันเวลาดังกล่าวมาเสนอให้ญาติธรรมได้ทราบดังต่อไปนี้

น.ส.ศศิธร ศรีทองแท้ นักเรียนสัมมาสิกขาศิระชะโศก ชั้นม. ๖

ในช่วงที่ชาวชุมชนไปชุมนุมที่กรุงเทพฯ ในเวลาประมาณสี่ทุ่มกว่าหนูอ่านหนังสืออยู่ที่เห็นน้องที่เขาเข้าเวรร้องว่า ไฟไหม้โรงเห็ด ตอนแรกหนูก็ยังไม่เห็นแสงไฟ แล้ววิ่งไปดูเพราะโรงเห็ดอยู่ใกล้กับที่พักหญิงที่นักเรียนนอนอยู่ เห็นไฟก็วิ่งขึ้นไปปลุกน้องผู้หญิงแล้วฝ่ายชายก็ไปปลุกเพื่อนแล้วรีบช่วยกันดับไฟ รู้สึกตกใจและคิดว่าวันนี้ต่อไปจะมีอะไรเกิดขึ้นอีกหรือเปล่า

คุณประยูร ทิพย์สมบัติ
ตอนนั้นฟังรายการปราศรัยอยู่ที่ศาลา มีเด็กยามวิ่งมาบอกว่าไฟไหม้โรงเห็ด ผมกับอาเขมรปั่นจักรยานไปดู ผมเห็นไฟไหม้ลามมากแล้ว เลยให้อาเขมรไปออกรดับเพลิงที่อบต. เพราะกลัวคุมไฟไม่ได้ตอนนั้นไฟไหม้ถึงหลังคาที่เป็นหญ้าแล้ว เด็กนักเรียนก็มากัน

หลายคนช่วยกันรองน้ำใส่ถังต่อแถวส่งต่อกันเอาน้ำสาด เพราะสายยางไม่ถึง ประมาณ ๑๕ นาทีก็คุมไฟได้ ผมคาดว่าจะมีคนโยนก้อนบูรี่หรือไฟเข้ามาตรงกอไฟ เพราะบริเวณนั้นติดถนน ไฟไหม้กอไฟลามมาติดโรงเห็ด ผมไม่แน่ใจว่ามีคนมาลอบวางเพลิง ผมคาดไว้สองอย่างคือมีคนมาทิ้งก้อนบูรี่และมีคนมาลอบวางเพลิง เพราะเด็กบอกว่ามีเสียงรถมอเตอร์ไซด์ผ่านไปแล้วเห็นไฟลุกขึ้น ก่อนหน้านั้นก็คิดระแวงว่าจะมีภัยเกิดขึ้น มีการจัดเวรยามกันโชคคิดตอนที่เกิดเหตุยังไม่ดีนักมาก คนยังไม่นอนกัน ถ้าเกิดเหตุตอนคนนอนกันแล้วก็ถอยๆ ประทับใจเด็กๆ ที่สามัคคีช่วยกันเขาไม่กลัว ไม่ตื่นตระหนกแก้ปัญหาได้ทันวัน ได้ไปแจ้งตำรวจ เขาก็มาตรวจที่เกิดเหตุ มาสอบสวน

คุณมันแมน กะการดี

ในช่วงของการไปชุมนุมขอร้องไห้มาชกฯ ทักยิมออกจากนายกรัฐมนตรี ในหมู่บ้านของเราจะมีเด็กนักเรียนสัมมาสิกขาและผู้สูงอายุอยู่อาศัยจำหมู่บ้าน เราจัดเวรยามกันเป็นปกติ แต่คืนนั้นมีการปรับเวรยามเนื่องจากว่าเด็กเปลี่ยมาก แต่ก่อนมีเด็กนอนเฝ้าที่โรงเห็ด แต่วันนั้นเป็นการเดินแทน ก็มีการตรวจปกติครบหลังจากที่เวรยามไปตรวจโรงเห็ด แล้วผมก็ไปตรวจโรงเห็ดอีกครั้ง ผมก็เดินสวนกับเด็กที่เป็นยามเราก็แยกกัน กลับไปดูถ่ายทอดที่อยู่ที่ศาลา อีกประมาณ ๑๐

นาทีเขาวิ่งมาบอกว่าไฟไหม้โรงเห็ด ไปดูไฟลุกมากแล้ว ก็กลัวว่าจะไม่ทันจึงไปแจ้งรถดับเพลิง แต่ว่าความสามารถของเด็กครบป็นขึ้นหลังคาร์หรือหลังคาโรงเห็ดแข่งกับไฟเพื่อไม่ให้ไฟลาม วิธีการดับไฟก็เอาก้อนเห็ดดับไฟ โยนเข้าเพื่อดับไฟที่กอไฟที่เป็นต้นไฟวิ่งหัวถังน้ำ กว่ารถดับเพลิงจะมาก็สามารถดับไฟได้ และรถดับเพลิงก็มาดับให้สนิทตำรวจก็ตามมา ผมคิดว่าเป็นการตั้งใจมาเผาแน่นอน เพราะก่อนหน้านั้นก็มีการมาขู่โดยการวางระเบิดประท้วงบริเวณหน้าป้ายหมู่บ้าน แต่เราก็ดับข่าวไม่ให้ใครรู้หลังจากนั้น ๔-๕ วันก็มีการวางเพลิงโรงเห็ด หลังจากไฟไหม้โรงเห็ด วันหลังเราก็ใช้โรงเห็ดต่อเป็นปกติ ผมประทับใจลูกหลาน ผมเห็นแล้วคิดว่าไฟน่าจะไหม้หมดหลังแน่นอน ผมไปเอารถดับเพลิงมาแต่พอผมมาถึง เขาก็สามารถดับไฟได้ เขาเก่งมาก.

สัมภาษณ์สมณะเดินดิน ดิถีขวีโร

ข้อคิดจากงานปลุกเสกฯ

ข้อคิดที่ได้จากงานปลุกเสกพระแท้ๆ ของพุทธ ครั้งที่ ๓๐ ณ พุทธสถานสิริระบอโศก มีอะไรบ้าง ขอเชิญติดตามได้จากสมณะเดินดิน ดิถีขวีโร ดังต่อไปนี้

* ท่านได้ข้อคิดอะไรในงานปลุกเสกฯ ละ ?

พวกเราที่ได้พบพาน ที่ได้ออกไปร่วมงานกุฎชาติที่ผ่านมา ว่าเกิดประโยชน์ตน ประโยชน์ท่านกันอย่างไรบ้าง ซึ่งโดยภาพรวมก็คิดว่า คู่กับการที่เราได้ไปฝึกฝนตน และได้เป็นส่วนร่วมให้เกิดสันติ-อหิงสาอีกด้วย แต่ก็มีคนของเราที่ป่วยหลังจากไปทำงานกุฎชาติและงานปลุกเสกฯ มีข้อที่น่าคิด ก็คือ หมอพยายามตรวจหาอาการที่เขาป่วย ทั้งเจาะเลือด ทั้งเอ็กซเรย์ ผลการตรวจทุกอย่างปกติหมด แต่สภาพร่างกายเหมือนคนแก่ ๘๐-๘๕ ปีที่หมดสภาพแล้ว ซึ่งความจริงตัวเขายังหนุ่มอยู่ แต่ไม่มีแรง ปวดหัว ปวดกระบอกตา อ่านหนังสือไม่ได้ ตาลาย มีค่าโปรตีนจากการเจาะเลือดที่สูงกว่าปกติไปหน่อย

คุณหมอซึ่งเป็นญาติธรรมของเรา ก็เลยวิเคราะห์ว่า น่าจะเป็นเพราะว่าช่วงที่เราไปชุมนุมกุฎชาติ หรือกลับมาปลุกเสกฯ ก็ดี ที่ผ่านมารเราต้องใช้สมอง ใช้พลังกายพลังความคิดกันค่อนข้างมาก แต่ผู้ป่วยมีปกติไม่ค่อยจะใส่ใจเรื่องอาหารการกินเท่าไร กินกันไปตามมีตามได้ ถ้าง่วงจะไม่ได้กินเลย หมอก็เลยอธิบายให้ฟังว่า จากการที่เราไม่ได้กินโปรตีนเลย โปรตีนที่มีมันน้อยมากก็เลยทำให้ต้องดึงเอาโปรตีนที่อยู่ในกล้ามเนื้อ อยู่ในร่างกายของเราออกมาจึงทำให้ค่าโปรตีนสูงผิดปกติ แต่ว่าสภาพร่างกายเหมือนคนแก่อ่อนแรงเปลี้ยล้าจนจะลุกไปทำงานไม่ไหวทั้งที่ยังเป็นคนหนุ่มอยู่ ประเด็นสำคัญคือ เขาไม่ได้ใส่ใจเรื่องกินถั่วกินงา ซึ่งเป็นตัวที่จะสร้างบำรุงร่างกายให้แข็งแรงขึ้นมา ก็ทำให้คิดว่าพวกเขายังกุฎชาติไม่สำเร็จเพราะว่าพ่อท่านให้หลักการไว้ว่า การจะกุฎชาติได้นั้นต้องทำ ๓ อาชีพกุฎชาติให้สำเร็จ ทุกวันนี้เราทำกิจกรรมธรรมชาติแบบทุนนิยม แบบคิดแต่จะเอาจะได้จากแผ่นดินเป็นใหญ่ คนของเราที่จะคิดให้กับแผ่นดิน สร้างดินให้อุดมสมบูรณ์ขึ้นมา มีน้อยมาก ที่ว่าน้อยมากก็ดูได้จากเราไม่คิดที่จะปลูกถั่วปลูกงา ซึ่งเป็นตัวสร้างดินสร้างปุ๋ยขึ้นมาให้สมบูรณ์ มีคนที่ขวนขวายปลูกเรื่องนี้น้อยมาก เมื่อไม่คิดที่จะปลูกมันก็เลยไม่คิดที่จะกินกันด้วย เพราะเราไปซื้อถั่วจากข้างนอกมา ลีๆ ก็พอรู้ถือว่ามีการมีการอาบยาถั่วถั่วมัน มันไม่ปลอดภัยเท่าไร พวกเราก็เลยไม่ค่อยกินถั่วกินงา กัน วงจรของกิจกรรมธรรมชาติที่จะอุดมสมบูรณ์ก็เลยยังไม่ได้ตามเป้า เพราะเรายังไม่คิดให้กับแผ่นดินจึงยังไม่ได้คิดที่จะปลูกถั่วปลูกงา แล้วได้

กินถั่วกินงาที่เราปลูกเองอย่างภาคภูมิใจ วงจรตัวนี้ยังไม่เกิด กลีกรธรรมชาติก็เลยยังไม่รุ่ง มันก็มีความสัมพันธ์ไปกับปุ๋ยสะอาด เพราะพวกเราที่ทำกิจกรรมกันก็ได้ซื้อสรุปออกมาว่า ถ้าเราสามารถปลูกข้าวถั่วงาได้ครบวงจรแล้ว มันจะทำให้เรามีวัตถุดิบที่จะทำปุ๋ยได้อย่างสมบูรณ์ที่สุด ได้ปุ๋ยสะอาดที่ยอดเยี่ยมที่สุด ถ้ามันมีวัตถุดิบจากข้าวถั่วงามาแล้ว จะได้ปุ๋ยสะอาดที่ครบสมบูรณ์ที่สุด ดังนั้นปุ๋ยสะอาดก็สัมพันธ์กับกิจกรรมธรรมชาติ และขยะวิทยาก็ยังเป็นภาระกับคนไม่กี่คนในชุมชนของเรา ที่เขามีเวรมีกรรม ต้องมาคอยรับใช้ คอยเก็บขยะให้กับคนทั้งชุมชน ซึ่งจริงๆ แล้วมันน่าจะเป็นสิ่งที่พวกเราทุกคนเมื่อมีส่วนในการสร้างขยะ ก็น่าจะมีส่วนในการรับผิดชอบสิ่งที่ตนเองสร้างขยะขึ้นมา ซึ่งสิ่งหนึ่งที่เราสามารถทำได้ใกล้ตัวเราก็คือว่าที่พัก ที่อยู่อาศัย ที่ทำงานของเรา เราสามารถที่จะจัดการให้มันเป็นระเบียบเรียบร้อยให้มีวัฒนธรรม ๕ ส. ที่อุดมงามได้ก่อนเลย และจัดการในสิ่งที่เป็นส่วนเกินออกไป จะเป็นเอาไปซ่อมก็ดี เป็นรีแพร์ เอามาใช้ใหม่ก็ดี เป็นรีไซเคิล หรือใช้ไม่ได้เลยต้องทิ้งไปเป็นรีเจ็คท์ก็ตาม

สรุปแล้วแม้ทุกวันนี้ภาวะการเมืองกำลังดำเนินไปอย่างมีความคับหน้ำ ที่ผู้ใหญ่ลงมาช่วยแก้ปัญหาที่ดี แต่งานกุฎชาติของญาติธรรมของเรา เราน่าจะต้องเดินเครื่องให้ประสบความสำเร็จในเรื่อง สามอาชีพกุฎชาติ กันต่อให้สมกับปีนี้เป็นปีทองของชาติ เป็นปีทั้งเฉลิมฉลองทศสิปปีการครองราชย์ ของในหลวง ทั้ง ๑๒ ปีของพ่อท่าน ด้วย เราน่าจะช่วยกันคิดว่าจะทำอะไรให้เป็นการเฉลิมฉลองดี ถ้าใครยังคิดไม่ออกก็ขอนำเสนอช่วยกันกุฎชาติด้วยสามอาชีพกุฎชาติ

* เห็นว่าในงานปลุกเสกฯ ที่ผ่านมามีการพูดถึงเรื่องสุขภาพด้วย มีประเด็นสำคัญอะไรบ้างคะ?

พ่อท่านดึงพวกเราเกี่ยวกับเรื่องระบบไตเรื้อรังที่พยายามแทรกตัวเข้ามาในกลุ่มของเรา ท่านให้สัญญาเตือนพวกเราว่าระบบไตเรื้อรังเป็นปฏิบัติโดยตรงกับระบบบุญนิยม สิ่งที่คุณหมอจะเจาะข่าวโศกได้มีทางเดียวเท่านั้นเองคือเรื่องสุขภาพ เรื่องเสื้อผ้า เรื่องอาหารการกิน พวกเราชัดเจนอยู่แล้ว แต่เรื่องสุขภาพมันยังไม่ชัด จะเห็นได้ว่าทุกวันนี้มันจะมีวิธีใหม่ๆ แปลกๆ เข้ามานำเสนอให้กับพวกเราอยู่เสมอๆ พ่อท่านเองก็ดึงว่า *อย่าไปหลงไหลของใหม่* อะไรกันมากมาย ท่านบอกว่าเหมือนของใหม่ขี้หมาหอม ซึ่งของใหม่ๆ มันยังไม่ได้มีเวลามาพิสูจน์ มันยังไม่รู้ว่าระยะยาวจะมีผลเสียหายอย่างไร และโดยทางจิตวิทยาทางการแพทย์ เขาก็สรุปออกมาว่า แนวทางการรักษาอะไรก็ตามที่ใหม่ คนก็จะตื่นตัว และมีศรัทธา ผลอะไรที่ใหม่ๆ ก็จะรู้สึกดีกันทั้งนั้น แต่บางอย่างจะรู้ว่าเสีย มันต้องใช้เวลาในการพิสูจน์ถึงสิบๆ ปีถึงจะเห็นผลได้ ซึ่งเราเองก็ไม่ควรจะเอาตัวของเราเป็นหนูทดลองทดลองแสวงหาของแปลกของใหม่ไปเรื่อยๆ

อยากจะฝากให้พวกเรานั้นใจว่า ยาวิเศษหรือการรักษาที่วิเศษนี้ ไม่ได้อยู่ที่ภายนอก ยาวิเศษ หมอวิเศษอยู่ที่ตัวเรา สุขภาพ

ของเราจะดีได้ ก็เพราะว่าเรารู้จักจัดความสมดุลของชีวิต มีการพักผ่อนให้พอ กินอาหารที่อร่อยง่าย เหมาะสำหรับสุขภาพร่างกาย มีการออกกำลังกายที่เหมาะสมกับวัย อายุของเรา ที่สำคัญก็คือ การพักผ่อน ชาวโศกป่วยเพราะว่าเราพักผ่อนไม่พอ ถ้าเราพักผ่อนให้พอ กินอาหารที่ดี ออกกำลังกายที่ดี นี่ก็เลยวิเศษที่สำคัญที่สุดแล้ว อย่าไปหลงว่าจะมียาอะไรมาล้างไล่เรา เอาของร้ายๆ ออกได้หมด อย่าไปหลงว่าจะมีน้ำวิเศษอะไรมาทำให้สุขภาพเรดีขึ้นเห็นผลทันตา ซึ่งยาวิเศษพวกเราก็ได้กำหนดกันมาอยู่ที่ ๑ อ.นี่แหละ ทำ ๑ อ. ให้มันสมดุลก็แล้วกัน นี่ก็เลยวิเศษที่แท้จริง

สิ่งที่สำคัญของการเจ็บป่วยของเราก็คือ *ทำอย่างไรเราถึงจะไม่ให้ความคิดของเราสุดโต่ง หรือยึดมั่นสำคัญหมายกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งอย่างรุนแรง* อย่างคนไปยึดเรื่องอาหาร

สำคัญ กินนั่นก็คิดกินนี่ก็ไม่ได้ พอไปรู้ว่าน้ำตาลอันตราย กินผลไม้ก็ไม่ได้ เดียวมันจะเป็นการเพิ่มน้ำตาล กินแล้วจะเป็นลม เป็นแล้งไปเลยจริงๆ แล้วอันตรายคงจะไม่ได้เกิดจากผลไม้เท่าไร แต่อันตรายคือความคิดที่ไปยึดอย่างรุนแรงว่า กินชนิดนี้มันจะร้อนไป กินชนิดนี้มันจะเย็นไป กินชนิดนี้มันจะทำให้ตายเร็วเกินไป ความคิดที่ยึดอย่างรุนแรง ตรงนี้คือเชื้อโรคที่สำคัญ ที่เราควรที่จะปรับความคิดของเราให้สมดุล เป็นกลางๆ ไม่ไปยึดเอาเป็นเอาตายจนยึดหยุ่นไม่ได้ เลยจะทำให้ได้โรคใหม่ขึ้นมาจริงๆ แล้วโรคเก่าไม่เท่าไรแต่โรคยึดอย่างรุนแรง เป็นโรคที่น่าอันตรายมากกว่า เพราะเมื่อเกิดความคิดอย่างรุนแรงขึ้นมาแล้วนี่ เราจะทำ ๑ อ. ไม่ได้โดยเฉพาะตัวอารมณ์ดี ซึ่งเป็นยาสำคัญอีกตัวหนึ่ง พักผ่อนให้เพียงพอ มีอารมณ์ดีให้มากพอ ในองค์ประกอบของ ๑ อ. สองตัวนี้ถือว่า เป็นยาที่สำคัญที่สุดเลย ก็อยากสรุปว่าเราต้องระวังในแวดวงของเราที่จะหลงตื่นตัวไปกับของใหม่ๆ ระบบไตเรื้อรังที่แทรกตัวเข้ามาในกลุ่มของเรา และหันมามองเห็นความวิเศษที่อยู่ใน ๑ อ.

* ในปักษ์นี้ท่านมีอะไรอยากฝากญาติธรรมของเราบ้างคะ?

ปีนี้เป็นปีที่พ่อท่านจะครบรอบ ๑๒ ปี ซึ่งเป็นปีที่พ่อท่านดำริว่า อายุขัยของท่านในชาตินี้ก็จะมีเท่านี้แหละ แต่ท่านจะเจริญอิทธิบาทต่อไปให้ยืนยาว ท่านจะใช้อิทธิบาทยึดอายุต่อไป ๕ มิถุนายนนี้ท่านจะเริ่มนับเป็น ๑ ขวบใหม่อยู่ไป ๑ ขวบ ๒ ขวบ ๓ ขวบ ตามที่อิทธิบาทของท่านจะเจริญต่อไปได้ สิ่งหนึ่งที่พวกเราจะต้องคิดกันต่อก็คือว่า *เมื่อชีวิตเป็นของไม่แน่นอน ทำอย่างไรเราถึงจะอยู่กับพ่อท่านได้ตลอดไป หรือพ่อท่านจะอยู่กับเราได้ตลอดไป* และ ถ้าเรานึกถึงที่พระพุทธเจ้าท่านตรัสไว้ว่า ผู้ใดเห็นธรรมผู้นั้นเห็นเราตลอด อย่างนั้นสิ่งที่เราจะอยู่กับพระพุทธเจ้าก็ดี อยู่กับพระธรรมอยู่กับพระสงฆ์ก็ดี ก็คงไม่ได้อยู่ที่เนื้อหนังมังสา ก็คงอยู่ที่ธรรมะ อยู่ที่คุณธรรม ถ้าเราจะให้พ่อท่านอยู่กับเราตลอดไป เราก็คงจะต้องนึกถึงคุณธรรมของพ่อท่านเป็นหลักสำคัญทุกๆ ครั้งที่เราทำอะไรเห็น้อย ถ้าเรานึกถึง

พ่อท่านที่ไม่เคยท้อ ไม่เคยอ่อนข้อ มีแต่เดินหน้าอย่างเดียว สิ่งเหล่านี้ทุกครั้งที่เราระลึกได้ มันจะเหมือนเราอยู่กับพ่อท่านตลอด หรือเมื่อใดก็ตามที่เรายึดเราอมไม่ได้ เราจะเอาแต่ตามใจเราไม่ฟังหู ก็ให้นึกถึงที่พ่อท่านพยายามเอาหนูเป็นใหญ่ เอาตามมติของหมูกุ่มอยู่ตลอดมา หรือแม้แต่ถึงขนาดยอมมหาเถรสมาคมที่จะจัดการเล่นงานเรา ท่านก็โอนอ่อนผ่อนตาม โดยความถูกความผิดแล้ว เราก็อ่านพ้อท่านถูกชดๆ แต่ท่านก็ยอมได้เพื่อเห็นแก่ส่วนรวม เห็นแก่หมูกุ่ม เราพยายามยอมเหมือนที่พ้อท่านยอมให้กับหมูกุ่มได้ เมื่อนั้นเราก็อยู่กับพ้อท่านตลอดเวลา หรือเมื่อใดก็ตามที่เราไม่โห่ขึ้นมา ขุนเคืองใจขึ้นมา เราก็อ่านถึงการให้อภัยของพ้อท่าน ความเบิกบานแจ่มใสของพ้อท่าน พยายามปรับเปลี่ยนใจที่ขุ่นมัวให้เบิกบานแจ่มใสขึ้นมา เมื่อนั้นก็น่าจะชื่อว่า พ้อท่านก็อยู่กับเราตลอดเวลา หรือเมื่อใดก็ตามที่เราเกิดความตระหนี่ถี่เหนียวไม่กล้าให้ ไม่กล้าเสียสละ เราก็อ่านถึงจิตใจที่เป็นดั่งแม่น้ำ จิตใจที่ให้เสียสละของพ้อท่านที่มีให้มากมายมหาศาลขึ้นมาได้ แล้วเราก็ปรับใจของเราให้เสียสละได้ เมื่อนั้นก็เหมือนกับพ้อท่านอยู่กับเราตลอดเวลา หรือเมื่อใดก็ตามที่เราถูกตำหนิถูกด่าว่าหยาบๆ ภายๆ ก็ดี เราก็อ่านถึงพ้อท่านว่า พ้อท่านเอง ท่านต้องโดนหนักทุกอย่าง ถึงขั้นต้องขึ้นโรงขึ้นศาลเป็นจำเลยศาสนา ถูกเขาข่มเข่าว่าดูถูกดูแคลนต่างๆ นานา ท่านก็ไม่ได้วูบวาบขึ้นลงตามที่เขาดำนิว่าร้าย แต่ท่านก็เอาคำตำหนิเหล่านั้นมาใช้ประโยชน์ ใช้แก้ไขปรับปรุง แล้วก็สิ่งไหนที่ท่านเห็นว่าคุณต้องท่านก็ยื่นหยัดทำถูกต้องต่อไปได้ อย่างไม่หวั่นไหว ในคำสรรเสริญและนิทาเหล่านั้น เหมือนภูเขาที่ไม่หวั่นไหวกับสายลมใด เราเองระลึกถึงความมั่นคง ความไม่หวั่นไหวของพ้อท่าน เราก็อ่านใจของเราให้เป็นอย่างนั้นได้ เราก็อ่านพ้อท่านอยู่กับเราตลอดเวลา หรือเมื่อใดที่เราเป็นห่วงวิตกกังวลกับสมบัติ วัตถุ ข้าวของ เงินทอง เราก็จะระลึกถึงพ้อท่านที่ท่านได้สมบัติของพระพุทธเจ้ามา และท่านก็พยายามที่จะแจกสมบัติที่ท่านได้มาให้พวกเรา เราสามารถที่จะรับสมบัติของพระพุทธเจ้าที่พ้อท่านมีได้ด้วย เราสามารถที่จะอ่านจิต เห็นจิตใจของเราที่มีศีลเพิ่มขึ้น มีความสงบเพิ่มขึ้น มีปัญญาเพิ่มขึ้น มีความหลุดพ้นจากโลกียะทั้งหลาย เราได้มีเวลาทบทวนอ่านเห็นความวิเศษที่จิตของเราได้หลุดพ้นออกมาในโลกียะต่างๆ ได้ และเราเองเราก็ได้พบพานถึงพลังของวิมุตติ อันเกิดจากการมีศีล มีสมาธิ มีปัญญา เราได้อ่านได้ทบทวน เราได้เห็นจิตที่หลุดพ้นเหล่านั้น ก็เหมือนกับพวกเรามีพ้อท่านอยู่กับเราตลอดเวลา

เราจะระลึกถึงพ้อท่านเมื่อไร ถ้าเราจะระลึกถึงคุณธรรมของท่านด้วย แล้วเราก็อ่านพ้อท่านจะทำจิตของเราให้มีคุณธรรมอย่างที่ท่านเป็นได้ด้วย แม้จะน้อยจะมากอย่างไรก็แล้วแต่ เมื่อนั้นก็ได้ชื่อว่า *เรามีพ้อท่านอยู่กับเราตลอดไป.*

ทีมข่าวพิเศษ

▼ บ้านราชฯ (ต่อจากหน้า ๑)

ที่จะน่าสนใจ หน่วยงานที่ทำเรื่องพลังงานทดแทนก็ระจัดกระจายยังไม่มีการดูแลอย่างจริงจัง ประกอบกับมืออาจารย์ที่คณะวิศวกรรมศาสตร์ท่านคิดค้นเครื่องและวิจัยเรื่องไบโอดีเซลมานาน ได้ประดิษฐ์เครื่องทำไบโอดีเซลจากน้ำมันพืชที่ใช้แล้ว เป็นเครื่องที่มีกำลังการผลิตที่เหมาะสมกับชุมชนลงทุนจากวัสดุที่ชุมชนหาได้ราคาไม่แพง ชุมชนเอาน้ำมันพืชที่เหลือใช้ซึ่งถ้าทิ้งไปจะเกิดมลพิษนำมาทำเป็นสิ่งที่เกิดประโยชน์ในชุมชน และอาจารย์ที่ปรึกษาคณะบดีคณะบริหารศาสตร์ได้เขียนตำราเศรษฐศาสตร์แนวพอเพียงท่านสนับสนุนโครงการนั้นเต็มที่ โดยโครงการนี้เราจะเริ่มต้นที่บ้านราชฯ พอเราถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตและถ่ายทอดกระบวนการบริหารจัดการแล้วจะขยายไปตามชุมชนอื่น เช่น ศิริษะอโศก ซึ่งจะเป็นโครงการระยะยาวประมาณ ๕ ปีขึ้นไป โครงการนี้เริ่มในเดือนพฤศจิกายน ๔๘ ที่ผ่านมา เครื่องนี้เพิ่งสร้างเสร็จ เครื่องนี้เป็นเครื่องพัสดุราชการของสำนักงานพลังงานสำนักงานพลังงานให้เงินมาสร้าง และให้ชุมชนที่สนใจมาติดต่อขยืมไปเพื่อที่จะสาธิตและผลิตใช้ เราอยากที่บ้านราชฯ เป็นศูนย์กลางน้ำมันชุมชนที่ชาวบ้านนำน้ำมันที่เหลือใช้มาผลิต และจะจดทะเบียนเป็นวิสาหกิจชุมชน โดยให้คนที่จะมาใช้เป็นสมาชิกด้วย

ผศ. ดร.กุลเชษฐ์ เพียรทอง ผู้ประดิษฐ์เครื่องทำไบโอดีเซล

เครื่องผลิตน้ำมันไบโอดีเซลที่คิดทำขึ้นนี้ใช้ถังน้ำมันสองร้อยลิตร มีขั้นตอน ๔ ขั้นตอน มีปั๊มมีสวิทช์ควบคุมอยู่ทุกขั้นตอน สามารถผลิตจากน้ำมันพืชที่ใช้แล้ว ๑๕๐ ลิตรต่อครั้ง กำลังการผลิตอยู่ที่ ๘๕-๙๐% ถ้าทำตามสูตรที่เราคิดค้นไว้จะได้ไขมันไบโอดีเซลประมาณ ๑๓๕-๑๔๐ ลิตร ซึ่งก็ขึ้นอยู่กับทักษะความชำนาญของการผลิต ใช้เวลาในการผลิตต่อครั้งประมาณ ๖ ชั่วโมง ค่าใช้จ่ายในการประดิษฐ์ถ้ารวมค่าแรงตกอยู่ประมาณ ๗๐,๐๐๐ บาท ถ้าทำเองอาจอยู่ประมาณ ๔๐,๐๐๐-๕๐,๐๐๐ บาท คือจะแพงที่ปั๊มและอุปกรณ์ควบคุมไฟฟ้าถ้าชุมชนทำเป็นเข้าใจจะตัดแปลงให้เหมาะสมก็ได้ จะช่วยในเรื่องของความประหยัด ถ้าเราซื้อน้ำมันพืชที่ใช้แล้วประมาณ ลิตรละ ๑ บาท ดำเนินการผลิตที่เราคิดไว้ค่าสารเคมีจะอยู่ที่ ๘ บาท เมื่อเปรียบเทียบกับน้ำมันดีเซลที่ทุกวันนี้ราคาลิตรละ ๒๕ บาทก็ประหยัดไปลิตรละ ๑๐ บาท ในการผลิตเครื่องนี้ ม.อุบลฯเป็นผู้คิด เป็นที่ปรึกษาให้กระทรวงพลังงาน แต่เงินเป็นของกระทรวง ของจึงเป็นครุภัณฑ์หลวงให้ยืมใช้ ซึ่งทางหมู่บ้านสามารถยืมใช้ได้ตลอด ผมเริ่มคิดเมื่อประมาณสองปีที่แล้วจากวิกฤติเรื่องของพลังงานและได้ทำงานเป็นที่ปรึกษาของกระทรวงพลังงานอยู่บ้าง พบว่าประเทศไทยเราซื้อน้ำมันแทบทั้งหมด เราไม่สามารถผลิตพลังงานได้เองเลยแล้วในอนาคตน้ำมันคงจะต้องหมดไปจากโลกคงประมาณ ๔๐ -๕๐ ปี ถ้าอัตราการบริโภคยังเป็นอย่างนี้เราคงต้องหอะไรมาทดแทน อันนี้ก็ไม่ใช่ว่าจะทดแทนได้มากนัก แต่เราทำระยะสั้นเพื่อหาองค์ความรู้ก่อนน้ำมัน

พืชใช้แล้วสามารถทำได้เลยทันที ในอนาคตเราจะปลูกสับคั่ว ปลูกปาล์ม หรือใช้น้ำมันมะพร้าว อันนี้รัฐบาลก็ยังมีนโยบายที่ชัดเจนและผลักดันกันทั่วประเทศ ส่วนในงานวิจัยด้านอื่นๆ เช่น ไฮโดรเจน แสงอาทิตย์ หรือไบโอดีเซลตัวอื่นๆ ก็คงวิจัยกันต่อไป แต่น้ำมันพืชเราสามารถทำกับชุมชนได้เลยที่เราคิดปริมาณ ๑๕๐ ลิตรเพราะอยากให้ชุมชนเริ่มก่อนโดยให้ความรู้พื้นฐาน คือก่อนที่เราจะเปลี่ยนแปลงอะไรไม่ใช่เปลี่ยนแปลงเฉพาะคนในเมือง ในชนบทก็ควรจะเริ่มบ้างจึงคิดเป็นเครื่องนี้มา

คุณอิทธิพล วรพันธ์ นศ.ปริญญาโท คณะวิศวกรรม ม.อุบลฯ

ในส่วนของทีมงานผมลงมือผลิตเครื่องในวันนี้เป็นวิทยากรให้ความรู้ในภาคเช้าและสาธิตการใช้เครื่อง ผมทำวิจัยไบโอดีเซลมาประมาณ ๒ ปี นอกจากน้ำมันพืชที่ใช้แล้วเรากำล้างทดลองทำไบโอดีเซลจากน้ำมันมะพร้าว และสับคั่ว ผมต้องการเปลี่ยนวัตถุดิบให้มีความหลากหลายเพื่อในอนาคตเมื่อวัตถุดิบที่จะทำมีน้อย เราสามารถหาวัตถุดิบอื่นที่มีในชุมชนได้ จากการดำเนินงานอบรมชาวบ้านที่ ม.อุบลฯ ชาวบ้านมีความตื่นตัวที่จะผลิตใช้ในบ้าน เท่าที่เราทราบเริ่มมีชาวบ้านตระเวนซื้อน้ำมันพืชที่ใช้แล้วตามตลาดสำหรับเครื่องนี้เราเน้นการผลิตที่จะง่ายสำหรับชุมชน ชาวบ้านที่เข้าอบรมกับเราถ้าต้องการผลิตเครื่องหรือประยุกต์ให้เหมาะสมก็ได้อยากให้ชุมชนสร้างพลังงานทดแทนได้เอง

คุณชัยดำรงค์ พระสุพรรณ ผู้ช่วยพลังงานจังหวัดอุบลราชธานี

เรื่องนี้เป็นแผนงานของจังหวัดอุบลฯรับเงินสนับสนุนจากกระทรวงพลังงานมาและได้รับความร่วมมือจาก ม.อุบลฯ ผมว่าอนาคตต่อไปชุมชนเข้มแข็งควรจะหันมาพึ่งตนเองในลักษณะของเศรษฐกิจพอเพียง มันจะขึ้นอยู่กับศักยภาพของชุมชนที่จะมาพัฒนาเครื่องนี้ อย่างไรก็ตามสำนักงานพลังงานภูมิภาคก็จะ

ส่งเสริมเต็มที่ในเรื่องของพลังงานทดแทน เพราะเป็นวาระแห่งชาติ

คุณเต็มป่า มะโนรพ ชาวบ้านราชฯ

ในช่วงปลายเดือนมีนาคมทาง ม.อุบลฯ ติดต่อมาอยากที่บ้านราชฯ เป็นตัวอย่างร่วมเป็นชุมชนสาธิตเขาจะเอาเครื่องมาทำไบโอดีเซลซึ่งเราก็น่าสนใจอยู่แล้ว ผมเห็นว่ามีความพร้อมต่อการทำในเบื้องต้น เราสามารถมีหลักการในการทำเบื้องต้นซึ่งเขาจะส่งวิศวกรจาก ม.อุบลฯ มาสอนเราและเครื่องก็ได้มาตรฐาน ความปลอดภัยก็มีสูงกว่า ผมก็คงได้เรียนรู้และดูแลเครื่องนี้ คงต้องรอดูประสิทธิภาพอีกทีตอนนี้เพิ่งเริ่มต้น ผมได้ไปศึกษางานที่ปทุมอโศก ๔ วัน และได้มาอบรมเพิ่มเติมทำให้เข้าใจยิ่งขึ้น แต่ความเชี่ยวชาญก็ต้องอาศัยเวลาและประสบการณ์.

▼ **สังคมไทยฯ (ต่อจากหน้า ๑๒)**

ประกันอุบัติเหตุให้เป็นคำตอบแทน ๑ ปี แต่จนถึงขณะนี้การช่วยเหลือยังไม่ค่อยดีอยู่เดือนหนึ่งประมาณ ๕๐-๖๐ ราย เฉลี่ยวันละ ๓-๔ ราย แต่ในช่วงคืนฝนตกจะมีคนเรียกใช้งานมากถึงวันละ ๑๐ ราย โครงการนี้ยังไม่เป็นที่แพร่หลาย เนื่องจากประชาชนยังไม่ทราบถึงโครงการนี้หากมีการประชาสัมพันธ์มากกว่าที่เป็นอยู่ เชื่อว่าจะมีคนเดือดร้อนขอให้บริการมากกว่านี้ อย่างคนที่ไม่เคยฟัง จส.๑๐๐ จะไม่รู้ว่านี่โครงการนี้ อย่างไรก็ดี ยังมีประชาชนส่วนหนึ่งยังไม่เชื่อใจว่าจะช่วยเหลือจริงหรือเปล่า จะหวังอะไรหรือไม่ แต่โครงการของเราทำอย่างไรก็ดี เพื่อให้ช่วยสังคมโดยคนที่ต้องการความช่วยเหลือ โทร.แจ้งได้ที่ ๑๑๑๗”

นายสิริรุ่งโรจน์ สร้อยอุดม นายช่างประจำอุตุพิศดารหนึ่งในอาสาสมัครโครงการนี้กล่าวว่า ทีมงานมีทั้งหมด ๔ คน แบ่งเป็น ๒ ทีม ออกช่วยเหลือ ๒ คน อยู่ประจำอยู่ ๒ คน โดยผู้ที่ขอความช่วยเหลือส่วนมากจะมีปัญหาเรื่องเครื่องยนต์ดับ และมักเป็นคนขับผู้หญิง ซึ่งเราจะช่วยโดยไม่รับเงินอย่างเด็ดขาด และระหว่างช่วยก็จะพยายามสอนวิธีการดูแลเบื้องต้นให้คนขับรอดด้วย โครงการนี้พอได้ทำแล้วรู้สึกได้บุญสบายใจ ได้ช่วยเหลือกันโดยไม่หวังสิ่งตอบแทน

น.ส.ศดินรา กาขอ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม หนึ่งในคนที่

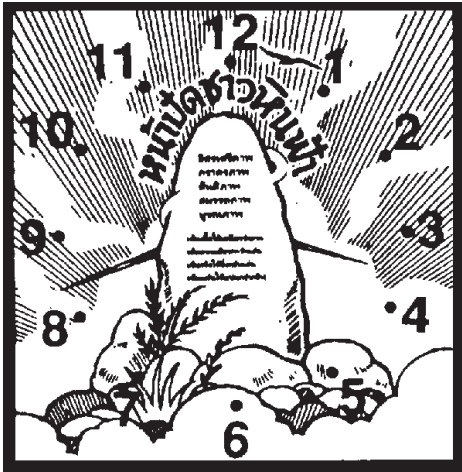
เคยใช้บริการนี้ กล่าวว่า รู้สึกดีใจและอุ่นใจที่มีคนมาช่วยเรา เพราะถ้าหากต้องหาทางติดต่อกับอู่ซ่อมรถเองก็ต้องใช้เวลาานกว่าจะมาถึง แถมต้องเสียค่าใช้จ่ายอีก แต่โครงการนี้บริการซ่อมให้ฟรี หากซ่อมไม่ได้ก็จะลากไปที่อู่

“ตอนแรกก็กลัวเหมือนกัน เพราะช่างเป็นผู้ชาย แต่พอมานั่งนำตัวทำความรู้จักก็เริ่มไม่กลัวแล้ว เพราะเขามาช่วยเรา โครงการนี้ดีมาก ๆ เป็นการช่วยเหลือสังคม และช่วยคนที่ไม่รู้ก็เกี่ยวกับเครื่องยนต์ทุกฝ่ายควรช่วยกันสนับสนุน ส่งเสริม และช่วยประชาสัมพันธ์ คนทั่วไปจะได้รู้และใช้บริการกันมากขึ้น โดยจะช่วยเหลือปัญหาอาชญากรรมให้น้อยลง”

ด้าน **นายสิทธิพงษ์ ตันจ้อยะ** อีกหนึ่งผู้ให้บริการ กล่าวว่า ขนาดเป็นผู้ชายเวลารถเสียตอนกลางคืนยังรู้สึกกลัว และไม่กล้าไว้ใจใครเลย เพราะพวกโจรในคราบพลเมืองดีมีอยู่มาก ทำทีมาเป็นช่วยเหลือและก็เปลี่ยนเป็นโจร ปล้นชิงทรัพย์สินหรือหลอกให้ลากรถไปที่อู่แล้วคิดราคาแพง ๆ ก็มี บางทีก็ต้องเข้าใจว่าเวลารถเสียก็ไม่รู้จะพึ่งใคร ต้องยอมทุกอย่างโดนริดยังไงก็ต้องยอม แต่เมื่อมีโครงการนี้แล้วก็สบายใจได้ว่ามีคนมาช่วย ได้ซ่อม ได้ลาก โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย รัฐบาลควรสนับสนุนโครงการนี้ให้มาก ๆ.

(จาก นสพ.ไทยโพสต์ เอ็กซ์-ไซท์ ฉบับวันที่ ๒๗-๒๘ ธ.ค. ๔๘)

เจริญธรรม สำนักดี พบกับ นสพ.ข่าวโศก ฉบับที่ ๒๗๙(๓๐๑) ปีภษหลัง พฤษภาคม ๒๕๔๙ ก่อนอื่นขอแก้ไขข้อผิดพลาดในหน้า ๑ ของฉบับที่แล้วได้หัวหนังสือเป็น... ฉบับที่ ๒๗๙ (๓๐๐) สำหรับชาวในรอบปีภษนี้ มีดังนี้

❖ **เสียงแม่มด...** ก็เป็นเสียงจากบ้านราชฯ เมืองเรือของเราไปซะ จิ้งหรีดที่นั่นบอกว่า *คุณอัมพร* ลูกมือสำคัญที่บ้านราชฯ ด้านช่าง โดยเฉพาะช่างไฟฟ้า ก็เกือบจะต้องจบชีวิตเพราะไฟฟ้า คือถูกไฟฟ้าดูดเอาเกือบเสียชีวิต แต่คงเป็นเพราะอานิสงส์ถือศีลกินเจมาหลายปี ทำให้มีชีวิตรอดได้อย่างปาฏิหาริย์ แต่นี่ที่ถูกไฟดูดก็ใหม่ถึงกระดูก หมอต้องเอาเนื้อส่วนอื่นมาปะ นี่ก็ยังไม่หายดี แต่ก็ยังมีกะใจช่วยงานอย่างไม่ย่อท้อ ยิ่งไง ก็ขอให้ประมาณให้ดี จิ้งหรีดเป็นห่วงซะ เพราะพวกเรานานมาก ถ้าจัดสรรไม่ดี จะมีปัญหาเรื่องสุขภาพ...ก็ชาวบ้านราชฯ ไปปรึกษาเลือดกันตั้งหลายคน ทั้งสมณะและโยม แต่สอบผ่านแค่ ๒ ราย แสดงว่า นอนดึกและตื่นเช้าเกินไปหรือเปล่าซะ เรื่องตื่นเช้าก็คงเป็นวัฒนธรรมที่ดี แต่นอนดึกเกินไปบ่อยๆ นี่สิซะ จิ้งหรีดเป็นห่วง ก็จริงนะซะ ที่งานเรามีมาก คนที่รู้ค่าก็ทำอย่างสนุกจนอาจลืมดูเวลา ทำให้สุขภาพทรุดโทรม เพราะนอนดึกเกินไป อย่าลืมนะซะ พ่อท่านบอกเราว่า **วัฒนธรรมของชาวบุญนิยม คือ นอนแต่หัวค่ำ และตื่นแต่เช้า... หมอพจน์ บุญศรี** ได้มาอยู่บ้านราชฯเมืองเรือ รักษาสุขภาพ แข็งแรงทั้งร่างกายและจิตใจ บอกเคล็ดลับการรักษาสุขภาพให้จิ้งหรีดฟังว่า การปล่อยวางจะทำให้อาการผู้ป่วยดีขึ้นซะ แม้แต่จะอยู่ในช่วงรักษาสุขภาพ คุณหมอก็ยังช่วยให้คำแนะนำผู้ป่วยที่บ้านราชฯเมืองเรือ ทั้งนักบวชและฆราวาส อย่างไม่ทิ้งวิญญาณของคุณภาพ เรื่องของคุณหมอมือเป็นแพทย์ที่น่าพึ่งนะซะ ถ้าใครได้พึ่งประวัติอย่างน้อยเรื่องคำรักษา คุณหมอก็เน้นให้สุขภาพผู้ป่วยให้หายจากโรคมากกว่าเงินตรา ใครอยากรู้ประวัติของคุณหมอมืออันนั้นก็สามารถสอบถามจากสมณะเดินดินได้นะซะ นอกจากนี้*คุณนรทิง* ลูกชายของหมอมือพจน์ ก็เดินทางกลับจากต่างประเทศ มาช่วยงานร้านรักษาฟันของคุณหมอมือ กิตติโชติ ลูกชายอีกคนของคุณหมอมือ จิ้งหรีดเคยไปใช้บริการซูดหินปูนที่ร้านของ*คุณหมอมือ กิตติโชติ* ก็รู้สึกประทับใจ ก็มีไซ้เพราะคุณหมอมือไม่คิดเงินจิ้งหรีดนะซะ แต่ที่ประทับใจมากก็คือตั้งแต่ซูด หินปูนมาหลายครั้ง ก็มีคุณหมอมือโชติ นี่แหละซะ ที่ทำได้แบบเบาแต่ประณีตซะ จิ้งหรีดรู้สึกไม่ค่อยเสียเลย แถมนผู้ช่วยคุณหมอมือที่คอยวางสายดูน้ำลายขณะซูดหินปูน ก็ทำได้ดีมากเช่นกัน ส่วน*คุณแม่เยาวลักษณ์* ภรรยาของคุณหมอมือหรือคุณแม่ของลูกชาย ๒ คน ก็คง

สบายใจที่ถูกชายช่วยกันทำงานรับผิดชอบตัวเองได้ ตอนที่ไปๆ มาๆ ที่บ้านราชฯเมืองเรือ ซึ่งกำลังสร้างบ้านในหมู่บ้านเพื่อความเจริญในธรรมยิ่งขึ้นในช่วงบั้นปลายชีวิต จิ้งหรีดก็ขออนุโมทนาด้วยนะซะกับความลงตัวในชีวิตครอบครัวที่ผ่านความทุกข์ยากลำบากมาไม่น้อย นี่แหละซะ คือข้อพิสูจน์ว่า*ธรรมย่อมรักษาผู้ประพฤติธรรม...* การก่อสร้างพระพุทธรูป มาประดิษฐานที่บ้านราชฯเมืองเรือ ก็มีความก้าวหน้าอีกขั้นหนึ่ง คือได้หินขนาดใหญ่มาแกะสลักแล้วซะ ตอนแรกก็ไม่แน่ใจว่าจะมีหินพอเหมาะไหม เพราะพระพุทธรูปสูงหลายเมตร อาจต้องใช้หิน ๔-๕ ก้อนแกะสลัก แต่ตอนนี้แน่นอนแล้วซะ ช่างใหญ่ (*คุณอ้วน*) ที่ขอร่วมบุญสร้างพระพุทธรูปให้ชาวโศก เจอก่อนหินก้อนใหญ่ใช้ ๓ ก้อน ก็สามารถแกะสลักพระพุทธรูปตามแบบได้... ช่วงที่บ้านราชฯ เมืองเรือก็พยายามสนับสนุนการผลิตและการใช้น้ำมันงาควนไปกับการพัฒนาทางจิตวิญญาณของชาวบุญนิยม ที่มงานทำน้ำหมักก็พร้อมเสียสละที่ทำน้ำหมักชีวภาพให้กับสต็อกน้ำมันงา ส่วนหนึ่ง *คุณกวาง* ก็ช่วยนำน้ำมันงาบ้านราชฯเมืองเรือไปจำหน่าย ก็ได้รับความนิยม เพราะคุณภาพดีมาก *ท่านลักบุญ* ออกกับจิ้งหรีดว่า พ่อท่านก็ใช้น้ำมันงาบ้านราชฯ ทำให้สุขภาพแข็งแรง ทางภุญา ก็นำไปจำหน่ายและมีแนวทางว่าจะทำอาหารด้วยน้ำมันงาของบ้านราชฯเมืองเรือเป็นประจำ จิ้งหรีดก็ขอฝากบอกทางเครือข่ายนะซะ ใครสนใจน้ำมันงาคุณภาพดี ถ้าซื้อไปจำหน่ายก็ได้ทั้งเงินและบุญนะ... ในวันที่ *ม.ว.ช. บ้านราชฯ เมืองเรือ* เข้าคอร์ส(เทวีช) *อ.๑* ได้รับนิมนต์ให้มาบรรยาย (๑๑. ๗ พ.ค. ๔๙) รายการนี้เปิดกว้างให้ชาวชุมชนมาร่วมได้เต็มที่ แต่ครั้งนี้มีการจับเวลา พูดได้คนละไม่เกิน ๓ นาที เพื่อฝึกคิดจับประเด็นมาพูด และเพื่อเปิดโอกาสให้แต่ละคนได้ฝึกมากขึ้นในเวลาที่ไม่ให้เกิน ๒ พุ่ โดยพูดสลับกันไปมาระหว่างชายและหญิง จิ้งหรีดประทับใจที่นิสิต *ม.ว.ช.* แต่ละคนให้ความร่วมมือเอาใจใส่ ขนาด ๒ พุ่ ยังเหลืออีกตั้งหลายคน แต่ก็ต้องจบตามเวลา... *ตาส* (ลูกสาวพ่อแรงเพชร) ก็เป็นอีกคนหนึ่งที่อยู่เอากะระในหมู่บ้านทั้งโรงสีทั้งคน แม้จะเรียนจบ *ม.๖* ที่ส.ธ.แล้วก็ตาม หลายคนก็ชมชื่นว่าเอากะระสอนนักเรียนสัมมาสิกขาได้ดี ได้บอกกับจิ้งหรีดว่า การจากไปของน้องสาว ช่วยให้เกิดสำนึกอย่างสำคัญว่า *เราควรทำความดีกับทุกคน ก่อนที่ทุกคนจะตายจากเราไป หรือไม่มีเป็นเราที่ตายจากคนอื่นฯ* ตอนที่นี้อายุ ๒๓ ปีแล้ว ก็คงช่วยงานศาสนาไปได้อย่างดี...จิดๆ

❖ **ช่วยตอบรับ...**หนังสือ “นักรบเท้าเปล่า” พร้อมด้วย.ส.พ.เราคิดอะไร ที่แจกให้กับผู้สนใจที่เขียนจ.ม.มาขอมาทาง.ส.พ.ข่าวโศก หากได้รับแล้วช่วยกรุณาตอบรับนะซะ ยิ่งถ้ารายงานผลการอ่าน ยิ่งเยี่ยมยอดซะ ส่วนผู้ใดที่ยังไม่มี และประสงค์มีไว้เป็นสมบัติส่วนตัว ก็เขียนจ.ม.มาขอได้นะซะ...จิดๆ

❖ **ชีวิตที่อังกฤษ...**แม้ว่า*อาแอ็ด* (ทองแก้ว นาวาบุญนิยม) จะไปเรียนอยู่ที่ประเทศอังกฤษ ก็ยังอุตสาหะส่งข่าวคราวมาให้จิ้งหรีด จิ้งหรีดก็ขอแสดงความประทับใจ ส่วนคนที่อยู่เมืองไทยก็มักจะส่งข่าวคราวมาให้จิ้งหรีดบ้างนะซะ เพื่อจิ้งหรีดจะได้ถ่ายทอดสู่ผู้ติดตามได้รู้เป็นโลกวิทู

อาแอ็ดเล่าให้จิ้งหรีดฟังว่า... “พี่ได้ทำงานบ้านเศรษฐกิจหนึ่งที่ได้เห็นชีวิตของสมมุติเทพที่ขึ้นๆลงๆกับสวรรค์ดวงอยู่ตลอดเวลา เงินไม่สามารถบันดาลความสุขที่แท้จริงให้เขาได้ ทรายเม็ดที่เขาไม่หันมาจัดการกับกิเลสที่เกิดขึ้น การมองตน แก่โชตน มีสติต่อกิเลสที่เกิดขึ้น ซึ่งตรงนี้เงินไม่สามารถทำให้ได้ จริงๆแล้วโศดาบันนั้นมีความสุขกว่า แม้จะไม่มีเงินสักบาทเดียว ยิ่งกว่าสวรรค์เลย ฯลฯ คือพระโศดาบัน ที่นี้อากาศดีมาก เป็นเมืองเล็กๆไม่วุ่นวายเหมือนลอนดอน เงียบสงบเป็นเมืองคนรวย กฎหมายที่นี้เด็ดขาดมาก ดังนั้นแต่ละบ้านจึงปลอดภัยจากโจรผู้ร้าย แต่ละบ้านไม่มีรั้วล้อมรอบ ไม่ต้องกลัวขโมย จะเข้าบ้าน หรือหากมีรั้วบ้านก็สามารถกดสวิทช์อัตโนมัติเปิดเอาเองได้ คือเข้าออกได้ตลอดเวลา และยังมีการขายของที่เขาจะเอาของไปวางไว้พร้อมติดราคา แล้วให้คนซื้อเอาเงินใส่กระปุกที่เขาวางไว้ บางแห่งก็ให้ทองเงินเอง เจ้าของไม่ต้องนั่งเฝ้า ดูชีวบ้านเมืองเขาคงมีความสุขนะ ไว้วันหลังจะถ่ายรูปส่งไปให้คุณค่ารถเมล์ก็ถูกกว่าลอนดอนหลายเท่าตัว ยิ่งซื้อตัวชนิดตัวเดือนแบบบ้านเรา คือซื้อทีเดียวราคา ๑๐ ปอนด์ ก็จะเสียค่ารถเมล์เพียงเที่ยวละ ๒๐ เพนนี แต่ที่ลอนดอนเที่ยวละ ๑ ปอนด์ ๕๐ เพนนีทุกอย่างแพงหมด วันก่อนพินที่อุดมาจากเมืองไทย แดกเท่าหัวไม้ขีด พี่ไปอุดใหม่เสียค่าอุดไป ๔,๒๐๐ บาท อุดชนิดเดียว ทุกอย่างนี่แพงจริงๆ คนที่มีบ้านอยู่ที่ guernsey นี้ต้องรวยจริงๆ เพราะบ้านแต่ละหลังราคาหลายล้านทั้งนั้น พี่ยังคิดขำว่าขอบคุณพี่ผู้ที่มาเกาะเฟอร์นิเจอร์เขา มาเกาะพรมในบ้านเขา ทำให้เรามีงานทำ งานก็ไม่มีอะไรมา เช็ดขี้ฝุ่นใช้เครื่องดูดฝุ่นเท่านั้น แล้วมันก็มีขี้ฝุ่นทุกวัน เราก็เลยมีงานทุกวัน แต่มันเป็นงานที่ดีที่สุดสำหรับนักปฏิบัติธรรมแบบที่นะ เพราะไม่ผิดศีลไม่ต้องไปเกี่ยวข้องกับเนื้อสัตว์ มีคนเขาจ้างให้พี่กวาดใบไม้ที่ตกในบ้านเขาแล้วให้เอาไปเผาด้วย ซึ่งมีนิดเดียวไม่มากเลย พี่บอกว่าพี่กวาดได้ แต่พี่เผาไม่ได้เพราะมดอาจจะตาย แม้จะได้เงินประมาณสองพันกว่าบาทคือ ๓๒ ปอนด์ แต่พี่คิดว่าพี่ทำงานอื่นดีกว่า พี่ไม่ยอมได้เงินอย่างนี้ (คือที่นี้เขามีกฎหมายว่าห้ามเอาใบไม้ไปทิ้งรวมกับขยะ เจ้าของบ้านต้องกำจัดเอง พี่ก็ต่อรองกับเขาว่าให้พี่ขูดหูดฝักได้ไหม เขาบอกว่าตั้งแต่มาอยู่ที่นี้ไม่เคยเห็นใครทำอย่างนี้มาก่อนเลยไม่ตกลง บางครั้งเขาก็โงะนะ) นี่ก็เป็นบทพิสูจน์ว่าเรารักศีลหรือรักเงินเมื่อวันก่อนมีคนเขาให้เงินที่เกินมา ๑๐๐ ปอนด์โดยเข้าใจผิด พี่คืนเขาไปทันทีเลย พี่ไม่ยอมได้ แม้ว่าพี่ต้องการเงิน แต่เงินอย่างนี้พี่ไม่เอาเด็ดขาด แล้วมีคนเขาให้เงินที่ ๕๐ ปอนด์ที่พี่ช่วยเขาทำงาน ๓ ชั่วโมง คือพี่พอมีเวลาที่พี่ช่วยเท่านั้นเอง พี่ก็ไม่เอา พี่บอกว่าพี่ฝากไปทำบุญด้วยก็แล้วกัน เขาก็งเพราะเด็กไทยหิวกระหายเงินกันทั้งนั้น แต่ไม่ใช่พี่แน่นอน โอเคว่าพี่ต้องการเงิน แต่เงินอย่างนี้พี่ไม่เอาเด็ดขาด หรือเขาไม่จ่ายเงินคืนให้พี่ค่าที่พักที่พี่ไม่ได้อยู่ ๕ วัน พี่ก็ไม่มีปัญหาไม่คืนก็ไม่ใช่ไร

มีเรื่องที่ไม่น่าเชื่อเกิดขึ้น วันที่พี่เดินทางมาที่นี่ พี่ต้องลากกระเป๋าเดินทางซึ่งหนักสำหรับพี่ลงบันไดเลื่อนเพื่อไปขึ้นรถไฟใต้ดิน บังเอิญว่าวันนั้นเขากำลังซ่อมบันไดเลื่อนพอดี ซึ่งต้องเดินลงบันไดอย่างเดียวเท่านั้น พี่ก็ทำท่าจะ

ค่อยๆแบกมันลงไป ก็มีฝรั่งคนหนึ่งบอกว่า ให้ฉันช่วยเธอไหม พอลงไปเสร็จแล้ว พี่ก็ขอบคุณเขา เขาก็บอกว่ายังมีอีกขั้นหนึ่งที่ต้องลงบันไดอีกนี่ ซึ่งไม่มีบันไดเลื่อน ฉันจะแบกให้เธอเอง เขาก็แบกไปส่งขึ้นรถ พี่ยกมือไหว้ Thank you very much. That's very kind of you. พอมาถึงที่นี้พี่ก็อยากจะอ่านเมล์ แต่ไม่มี USB ของที่นี้ ก็มีคนมาให้พี่ยืม ต่อให้พี่รีบร้อยเลยทำให้พี่ได้อ่านเมล์จากเมืองไทยอย่างรวดเร็วที่สุดเลย ยิ่งได้รู้ข่าวคราวเกี่ยวกับมรณัสสติดีมากเลยสำหรับพี่ งานปลูกเสกฯ คงได้อัดพลังกันเต็มที่นะ หากสามารถส่งเสียงในงานปลูกเสกฯ มาให้พี่ได้ please นะ พี่อยากฟังมาก อ้อ ! ขอบขอบคุณสำหรับเสียงงานพุทธาที่พี่ฝากพี่น้องมาให้ ฝากความระลึกถึงถึงทุกๆคน I miss everyone.”

จิ้งหรีดได้ยินว่าหลายคน อยากรู้ข่าวอาแอ็ด (ทองแก้ว) จิ้งหรีดจึงนำ จ.ม. ที่อาแอ็ดส่งมาให้มาลงเพื่อพวกเราจะได้หายห่วงว่า อาแอ็ดยังอยู่ดีมีความปลอดภัยในประเทศอังกฤษ แล้วก็ให้ท่านผู้อ่านได้รู้โลกอีกมุมหนึ่งที่อาแอ็ดได้เผชิญมาด้วยตัวเองซะ...จิดๆ

❖ **สถิติวันหลง...**เราจะสังเกตเห็นว่างานพุทธา - ปลูกเสกฯ จะมีผู้เดินนับจำนวนคนผู้มาฟังธรรมที่ศาลาในช่วงต่างๆ ซึ่งจะเป็นสถิติเพื่อประโยชน์ในการทำงานศาสนา

ดังนั้น จิ้งหรีดขอบันทึกข้อมูลไว้เป็นประวัติศาสตร์ต่อไปนี้

สถิติผู้เข้าฟังธรรม งานพุทธาภิเษก สูดยอดปาฏิหาริย์ ครั้งที่ ๓๐ (๑๒-๑๙ ก.พ. ๒๕๔๙)

วัน	ปี	ทวช.	ก่อนนั้น	ทวบ.
๑๖.๑๒	-	๑,๐๔๓	๑,๑๔๐	
๑๗.๑๒	๑,๒๒๗	๑,๒๒๓	๑,๒๒๗	
๑๘.๑๒	๑,๑๕๖	๑,๒๕๕	๑,๐๕๗	
๑๙.๑๒	๑,๑๗๒	๑,๐๕๑	๘๓๒	
๒๐.๑๒	๑,๑๖๕	๑,๑๐๕	๑,๓๔๓	
๒๑.๑๒	๑,๒๐๗	๑,๑๕๑	๑,๑๓๑	
๒๒.๑๒	๑,๐๒๖	๓๕๓	-	

หมายเหตุ รายการภาคบ่ายปีที่ ๑๕ ไม่ได้นับจุดนอกศาลา

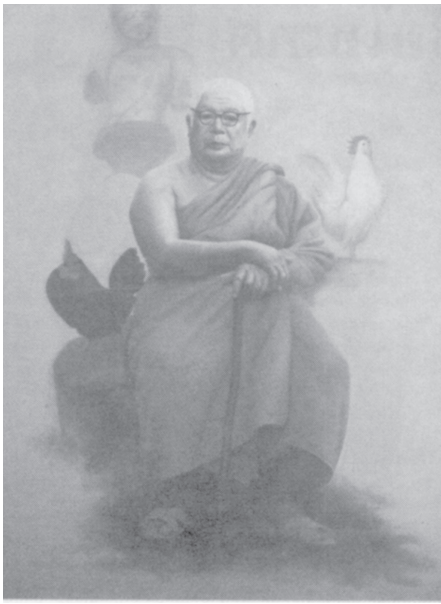
งานปลูกเสกพระแท่น ของพุทธา ครั้งที่ ๓๐ (๒๔-๓๐ เม.ย. ๒๕๔๙)

วัน	ปี	ทวช.	ก่อนนั้น	ทวบ.
๒๔.๒	-	๗๖๗	๔๗๗	
๒๕.๒	๘๓๕	๕๐๘	๘๘๗	
๒๖.๒	๕๓๓	๑,๐๐๕	๕๓๔	
๒๗.๒	๕๔๐	๕๑๔	๗๑๒	
๒๘.๒	๗๖๗	๖๕๓	๖๖๕	
๒๙.๒	๖๘๖	๖๖๗	๗๑๓	
๓๐.๒	๖๕๑	๓๐๒	-	

❖ **คติธรรม-คำสอนประจำฉบับ** ต้องทำให้ได้ คือ แก่โชตนเอง (จากหนังสือโลกธรรม สมณะโพธิรักษ์ หน้า ๕๕)

พบกันใหม่ฉบับหน้า **จิ้งหรีด**

นวาระชาตกาล ๑๐๐ ปี (พ.ศ. ๒๔๔๕-๒๕๔๕) ของท่าน พุทธทาส บทความชิ้นนี้ขอร่วมรำลึกถึง มรดกธรรมของท่าน

วันเพ็ญ เดือนพฤษภาคม พ.ศ.๒๕๓๕ พระมหาเงื่อม อินทปัญโญ ประกาศตน เป็นทาสของพระพุทธเจ้า พร้อมกับการ ตั้งสวนโมกขพลารามขึ้นที่ไชยา ไม่เพียง แต่มุ่งศึกษาแก่นแท้ของพุทธศาสนา หาก แต่ท่านยังเปิดกว้างยอมรับความคิดของ ลัทธิ นิกาย และศาสนาอื่นด้วย

สิ่งที่ท่านสถาปนาขึ้นไปพ้นลัทธิ นิกาย ไม่แต่ธรรมยุคกับมหานิกาย แต่เอาหัวใจ ของมหายานและวัชรยาน มาประยุกต์เข้ากับพระธรรมวินัยอย่างแยบคาย ภาพจักร หัวใจของการอธิบายของฝ่ายวัชรยานใน เรื่องการเวียนว่ายตายเกิดตามสังสารวัฏ จนเข้าถึงพระนิพพาน มีปรากฏขึ้นเป็น ครั้งแรกที่สวนโมกข์

พุทธทาสภิกขุกับทฤษฎีไร้ระเบียบ ท่านได้พูดไว้ว่า โลกหมุนเร็วขึ้นทุกที จน อาจละลายไปเพราะการหมุนเร็วเกิน ขอบเขตนั้นก็ได้อ ซึ่งเราต้องเตรียมตัว เตรียมใจกันใหม่ เพื่อรับมือและลดความ เร้าร้อนรุนแรงนั้นให้เย็นลง โดยท่านใช้ หลักอทิปปัจจยตา ก็คือเรื่องทฤษฎีไร้ ระเบียบ ตัวแปรที่เชื่อมโยงกันไปมาทำ ให้โลกเกิดสถานการณ์ที่คาดไม่ถึง ทำให้ โลกสลับซับซ้อนยุ่งเหยิง ทฤษฎีไร้ระเบียบ จะเตือนให้เราเป็นคนรู้จักพิจารณา รายละเอียด ไม่มองข้ามหรือดูแคลนเรื่อง เล็กน้อย เพราะการป้อนกลับเชิงขยาย กำลังทวีคูณ จะเร่งให้เป็นเรื่องใหญ่ได้ภายในเวลาไม่นาน เพราะในโลกที่เชื่อมโยง กันสลับซับซ้อน มีชายโง่ที่เรามองไม่เห็น แต่วันรุ่งขึ้นมันอาจปรากฏตัวแล้วมาถึง เราทันทีจนตั้งตัวไม่ติด

ท่านอาจารย์พูดอยู่เสมอว่า เราต้อง ระดมกำลังเพื่อเอาศีลธรรมกลับมา ถ้าศีล ธรรมไม่กลับมา โลกจะวินาศ

สมมติฐานที่ผิดพลาดของการพัฒนา

๑๐๐ ปีชาตกาล

“พุทธทาสจักอยู่ไปไม่มีตาย”

ทรัพยากรมนุษย์ตามแนวตะวันตก ทำให้ มนุษย์มีฐานะเป็นเพียงปัจจัยการผลิตที่ ต้องปฏิบัติงานตามองค์กรต้องการ องค์กร จึงใจด้วยโภคทรัพย์ ซึ่งนั่นคือการเพิ่มพูน กิเลสไม่รู้จบ การนำพุทธธรรมมาเป็นเป้าหมายในการพัฒนาจะทำให้มนุษย์มีชีวิตที่ดี มีความสุข และทันต่อปัญหาที่ทวีความ รุนแรงขึ้น

กระแสเชี่ยวกรากของโลกาภิวัตน์ ที่ กระตุ้นให้เกิดการทำลายสิ่งแวดล้อม ความ วิบัติทางด้านบรรยากาศโลก ความเสื่อม อย่างรุนแรงของศีลธรรม การเอารัดเอา เปรียบ อย่างขนานใหญ่ในนามตลาดเสรี

ท่านอาจารย์มักกระตุ้นเตือนว่า ความ มีสำนึกในฐานะมนุษย์คนหนึ่ง เราจะทำ อะไรก่อน

ศีลธรรมทุกวันนี้ไม่สามารถวิ่งไล่ทัน

ความชั่วร้ายของยุคสมัยได้ ไม่ว่าจะเป็ การคอร์รัปชันเชิงนโยบาย ความโลภ ความ มักมากในกามมันพัฒนาไปจนถึงขั้นสามารถ อำพรางตัวเอง พัฒนาจนเรารู้สึกว่าเป็นเรื่อง ธรรมดา สามารถทำได้โดยไม่ผิดกฎหมาย

ทางแก้ คือ ต้องใช้โลกุตระธรรม ไม่ใช่แค่ ศีลธรรมชั้นพื้นๆ แคศีล ๕ ยังไม่พอและ ต้องเป็นโลกุตระธรรมที่ไปพ้นจากรูปธรรมจาก ความสำเร็จ ล้มเหลวของชื่อเสียงเกียรติยศ

เราต้องสร้างจิตสำนึกใหม่ ขยายพื้นที่ โลกุตระธรรมเข้าไปสู่สังคม แล้วแผ่ออก เป็นเครือข่าย จึงจะเยียวยาโลกที่เราอยู่ได้

ความเป็นพุทธะไม่ใช่เป็นเรื่องของ บุคคลเท่านั้นแต่เป็นเรื่องของระบบวัฒนธรรม ชุมชนทั้งระบบ ซึ่งวัฒนธรรมชุมชนโบราณ มีฐานคิดและฐานปฏิบัติสำคัญ ๔ ด้าน คือความรักเอื้ออาทรต่อกัน การเคารพ

หนึ่งน้อย ทวยเต็ม ◉ เต็มด้วยแก่น แน่นเป็นหนึ่ง

ข่าวโศก

ฉบับที่ ๒๗๙(๓๐๑) ปักษ์หลัง พฤษภาคม ๒๕๔๕

ยินเสียงสนทนากจากเงาพุทธทาส

- อนัตตาทามธัตตาว่าว่างไทผ
- จะชวนไปเที่ยวท่องชมความหว่าง
- ธัตตายุ่งอยู่ไม่รู้อะว่าง
- อนัตตาดินทางไปตัวเบา
- พุทธรูปตั้งอยู่ผู้คนกักราบ
- พุทธรูปและะคราบหน้าหมากเก่า
- พุทธศาสนายังดัดยัดศตติรากติดเครื่องเครา
- พุทธทาสยืมเข้าด้วยเมตตาเอ็นดู
- ละทิ้งปล่อยว้างกันหรือไม
- เกิดขึ้นตั้งอยู่แล้วดับไปรู้ไหม
- ไม่ทำตามอย่างทีสอนอย่างมาเรียกว่าเป็นครู
- ปฏิบัติบูชาไมใช่การปลุกเสกพระ

คำ: เรืองรอง รุ่งรัศมี (สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์ ปีที่ ๕๒ ฉบับที่ ๕๒ พ.ศ.๒๕๔๕)

ธรรมชาติ การนับถือผู้อาวุโส กตัญญู และ การใช้ชีวิตแบบเรียบง่าย สงบ สันติสุข

ท่านพุทธทาส ยังเป็นผู้บุกเบิกมุมมอง ใหม่เรื่องธรรมชาติเข้ามาในสายเถรวาท ส่วน ที่ไม่เหมือนปรัชญามหายานนั้น ท่านสอน ตามระบบสมาธิวิปัสสนาของเถรวาท ซึ่ง ไม่ได้ถือว่าภาวะที่มีกิเลสเป็นภาวะของ นิพพานทันที แต่ค่อยๆอบรมจิตใจ ให้สติ กำจัดกิเลสไปสู่ภาวะนิพพาน

แนวปฏิบัติและคำสอนของท่านไม่เคย อ่อนล้าไปตามกาลเวลา เสมือนบทกลอน หนึ่งที่ว่า

“พุทธทาสจักอยู่ไปไม่มีตาย”

บทความพิเศษ โดย ธรรมา จันทรรอด จาก สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์ ปีที่ ๕๒ ฉบับที่ ๕๒ พ.ศ.๒๕๔๕

สังคมไทยยังมีน้ำใจเปิด ๑๑๓๗ ช่วยรถเสีย

พลเมืองดีรวมกลุ่ม “ปันน้ำใจช่วยเหลือ รถจอดเสียกลางทาง” เปิดสาย ๑๑๓๗ โทร. ขอความช่วยเหลือตลอด ๒๔ ชม. ผู้ก่อตั้ง ชี้ต้องการช่วยเหลือสังคม เพราะสมัยนี้โจร ในคราบพลเมืองดีมีเยอะ แต่ถึงขณะนี้ยังมี คนรู้จักน้อย ขณะนี้ผู้ใช้บริการเจ้าหน้าที่ ภาครัฐควรสนับสนุนโครงการดีๆ อย่างนี้

ท่ามกลางการแก่งแย่ง ชิงดีชิงเด่น เอา ตัวรอดของคนในสังคม ส่งผลให้ผู้คนเห็น แก่ตัวมากขึ้น เพิกเฉยต่อการเสียสละ ไม่อยาก ยุ่งเรื่องของคนอื่น แต่ก็ยังมีคนอีกจำนวน หนึ่งพร้อมที่จะทำงานเสียสละช่วยเหลือคนอื่น

โดยไม่มุ่งหวังสิ่งตอบแทน อย่างกลุ่มคนใน โครงการ “ปันน้ำใจช่วยเหลือ รถจอดเสีย กลางทาง”

นายถนัดวิทย์ ศรีพสุธา เจ้าของโครงการ ปันน้ำใจช่วยเหลือรถจอดเสียกลางทาง กล่าว ถึงที่มาของโครงการนี้ว่า เห็นข่าวผู้หญิงรถ เสียตอนกลางคืน และเกิดปัญหาอาชญากรรม ตามมาโดยพวกมิจฉาชีพ รวมไปถึงพวกเขา ตัวเป็นพลเมืองดีในคราบโจรแล้วน่าเป็นห่วง นอกจากนั้นจากการสำรวจยังพบว่า มีรถเก่า จอดเสียอยู่ข้างทางไกลบ้านและไม่มีใครดูแล จึง ได้หารือกับ พล.ต.ต.ภาณุ เกิดลาภผล ผบก.จร.

เพื่อหาทางแก้ไขให้ประชาชนมีที่พึ่ง เพราะ เชื่อว่าสังคมไทยยังมีคนคืออยู่อีกมาก โดยได้ บทสรุปว่า ให้ตำรวจแต่ละท้องที่จัดหาอุ้งซ่อม รถ จัดซื้อรถลาก รถยกไว้ให้บริการโดยมี ตำรวจโครงการพระราชดำริมาร่วมด้วยช่วยกัน ปรากฏว่าเจ้าของอุ้งให้ความร่วมมือดีมาก ไม่ คิดค่าแรง

“และเพื่อสร้างความเชื่อถือในการ ปฏิบัติหน้าที่ ได้กำหนดให้เจ้าหน้าที่ที่ออก บริการสังคมต้องติดบัตรและใส่ชุดฟอร์ม และไม่รับค่าตอบแทน เพราะทุกคนทำด้วย ใจรัก โดยบริษัทได้ทำ(อ่านต่อหน้า ๑๐)